Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3362 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 6 martie 1960

6 Martie 1945

Se împlinesc azi 15 ani de la marea victorie obținută de forțele populare sub conducerea Partidului Comunist Romîn prin instaurarea la 6 Martie 1945 a primului guvern democratic din istoria politică a Romîniei, guvern în care reprezentanții clasei muncitoare aveau rolul preponderent.

Victoria insurecției armate de la 23 August 1944, organizată și condusă de P.C.R., în condițiile ofensivei victorioase a armatei sovietice eliberatoare, a descătușat avîntul revoluționar al maselor largi de la orașe și sate care au pășit cu neabătută hotărîre pe calea arătată de partid, calea cuceririi unei vieți noi, libere și fericite. „Insurecția armată victorioasă — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — a dat un puternic avînt luptei maselor populare, a constituit începutul revoluției populare, a cărei sarcină de bază era lichidarea rămășițelor feudale și desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, înfăptuirea unui șir de reforme democratice care să deschidă larg drumul progresului economic și social".

In vederea înfăptuirii acestor sarcini, care aveau o însemnătate istorică, P.C.R. a chemat partidele, organizațiile politice și obștești să-și unească eforturile pentru aducerea la putere a unui guvern de largă concentrare democratică.

In calea înfăptuirii acestor sarcini, fără de care nu putea fi concepută dezvoltarea democratică a Romîniei, a stat însă după 23 August 1944 coaliția reacționară a partidelor burgheze și a monarhiei, sprijinită de cercurile imperialiste din Occident, care se temeau că valul luptei revoluționare a maselor va mătura din cale vechile rînduieli burghezo-moșierești. Ele au recurs atît la vechea și cunoscuta politică de promisiuni demagogice, cît și la măsuri represive, la sabotaje, la încercarea de a „gîtui" prin foamete avîntul de luptă al maselor; forțele reacționare se bizuiau pe monarhie și pe reprezentanții reacțiunii din guvernele care s-au perindat la cîrma țării pînă la 6 Martie 1945.

Partid călit în grele lupte de clasă, partid marxist-leninist al clasei noastre muncitoare, P.C.R. a insuflat oamenilor muncii o înaltă conștiință patriotică și o bărbăție de neînfrînt care i-a făcut să nu se lase abătuți de nici un fel de piedici de la calea ce și-au ales-o: calea cuceririi unei vieți noi. Nepieritoare vor rămîne în istorie măreţele fapte de eroism și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă în acele împrejurări oamenii muncii. P.C.R. a desfășurat o largă activitate pentru organizarea avîntului revoluționar al maselor, pentru unirea într-un singur front, în jurul clasei muncitoare, a tuturor forțelor sociale interesate în desăvîrșirea revoluției burghezo-democratice, în democratizarea țării. In prima jumătate a lunii octombrie 1944 a fost creat Frontul Național Democratic, care, acționînd pe baza platformei propuse de C.C. al P.C.R. în septembrie 1944 și bucurîndu-se de sprijinul larg al maselor populare, a început să joace un rol tot mai însemnat în viața politică a țării. In decurs de cîteva luni după 23 August 1944, partidul a reușit să cîștige de fapt majoritatea poporului, să făurească un larg front democratic care cuprindea pe muncitori, țărani, intelectuali, păturile mijlocii de la orașe, masele de femei și tineret, oamenii muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare.

La chemarea Partidului Comunist, mase din ce în ce mai largi au trecut la înfăptuirea pe cale revoluționară a sarcinilor vitale care stăteau în fața poporului nostru, sarcini pe care reprezentanții reacțiunii din guvern refuzau să le înfăptuiască. Astfel, înfrîngînd împotrivirea reacțiunii care se opunea democratizării aparatului de stat, masele populare au trecut la alungarea cu forța a numeroși primari, pretori, prefecți reacționari care slujiseră fostului regim fascist al lui Antonescu, și au pus în locul acestora, oameni legați de poporul muncitor. Pentru stăvilirea sabotajului capitaliștilor, muncitorii, în frunte cu comitetele sindicale din fabrici au alungat conducerea reacționară din unele întreprinderi, au trecut la instituirea controlului muncitoresc, iar comitetele cetățenești au intensificat lupta împotriva speculei. Masele țărănești, mobilizate de Partidul Comunist și ajutate de echipele de muncitori trimise de partid la sate, încep în numeroase regiuni ale țării să ocupe și să împartă moșiile boierești cu de la sine putere. In focul bătăliei pentru pămînt, putere și transformări democratice se închega alianța muncitorească-țărănească, uriașă forță socială care reprezenta majoritatea zdrobitoare a poporului.

Masele populare conduse de P.C.R. se dovedeau a fi forța care determina desfășurarea evenimentelor. In cadrul nenumăratelor mitinguri, întruniri și demonstrații care se țineau lanț în acea perioadă, masele de oameni ai muncii cereau tot mai insistent alungarea de la cîrma țării a guvernelor cu majoritate reacționară și instaurarea unui guvern democrat. Lupta maselor condusă de P.C.R. a determinat căderea, la scurt timp, unul după altul, a celor două guverne cu majoritate reacționară prezidate de Sănătescu. Pozițiile deținute în guvern de forțele democratice în frunte cu partidul comunist s-au lărgit.

La începutul anului 1945, lupta maselor populare din țara noastră, conduse de P.C.R., pentru instaurarea unui guvern democrat a luat o amploare fără precedent. Masele își afirmau voința de a nu înceta lupta pînă nu vor instaura guvernul lor, propria lor putere revoluționară.

La 28 ianuarie 1945, în timp ce se apropiau de sfîrșit lucrările primului Congres general liber al Sindicatelor Unite din Romînia, care demonstrase din plin forța și capacitatea clasei muncitoare, Partidul Comunist a lansat cunoscutul program de guvernare al Frontului Național Democrat. Prin prevederile sale, acest program a exercitat o puternică influență mobilizatoare asupra maselor largi ale poporului nostru. Puternicele manifestații ale maselor de la orașe și sate, în cadrul cărora se cerea plecarea imediată a reprezentanților reacțiunii din guvern și instaurarea unui guvern F.N.D., intensificarea procesului de ocupare a primăriilor și prefecturilor, trecerea la împărțirea moșiilor într-o serie de sate, constituiau cea mai bună dovadă că poporul, în majoritatea sa covîrșitoare, își însușea și susținea programul de guvernare lansat de P.C.R., care corespundea pe deplin voinței și aspirațiilor sale.

La 10 februarie 1945, P.C.R. a dat cuvînt de ordine pentru trecerea la ocuparea în masă a moșiilor boierești. Plină de în-

„Scînteia tineretului"

(Continuare în pag. 3-a)

Citiți pag. II-a:

Din duminică în duminică

Ana Boghină, Erou al Muncii Socialiste, de la Industria Bumbacului B. din Capitală a preluat conducerea unei brigăzi cu rezultate mai slabe în producție. Brigada și-a îmbunătățit munca și a realizat sute de metri de țesături peste plan. Iată cîteva muncitoare din această brigadă privind la panoul de onoare.

Raionul Călărași — complet colectivizat

Gospodăriile agricole colective din raionul Călărași, regiunea București, au obținut în ultimii ani importante succese în folosirea mai bună a pămîntului și dezvoltarea multilaterală a producției. Utilizînd posibilitățile mari pe care le au în organizarea complexă a muncii și a întregii activități economice, colectiviștii din satul Andolina au recoltat anul trecut, de pildă, în condiții de climă grele, 3.500 kg. de porumb la hectar. Recolte sporite au realizat și alte gospodării colective, printre care cele din Ceacu și Călărașii Vechi, care au devenit de altfel cunoscute în ultimii ani în întreaga țară prin rezultatele lor deosebite. S-au mărit în același timp șeptelul și producțiile din sectorul zootehnic, datorită aplicării pe scară mai largă a metodelor avansate în creșterea vitelor și calificării îngrijitorilor.

Dezvoltarea producției a consolidat economic și organizatoric gospodăriile colective, dovedind posibilitățile bune și nelimitate pe care le au în special extinderea unor ramuri ca zootehnica potrivită condițiilor raionului.

Contractînd cu statul surplusurile de produse, colectiviștii au putut contribui și mai mult la aprovizionarea industriei și populației orașelor, sporind în același timp și veniturile unităților lor la peste 30 milioane lei anual.

La Dragoș Vodă, Crucea, Călărașii Vechi, Roseț și în alte comune și sate, valoarea zilei-muncă în G.A.C. a ajuns anul trecut la peste 35 de lei. Mulți colectiviști și-au construit case noi, și-au cumpărat aparate de radio, televizoare, biciclete, motociclete etc.

Succesele gospodăriilor colective au avut un larg ecou în rîndul țăranilor întovărășiți din raion. Acestea, ca și vizitele făcute în gospodăriile colective, munca politică desfășurată consecvent, au contribuit la convingerea lor de a păși cu încredere în gospodăria colectivă.

Acum, agricultura raionului Călărași este colectivizată. In cele 42 de gospodării colective lucrează peste 23.000 familii, avînd o suprafață de teren de aproximativ 80.000 ha.

(Agerpres)

Prin extinderea experienței înaintate

In luna februarie petroliștii din mai multe sectoare de foraj și schele de extracție din țară au obținut succese în producție, ca urmare a extinderii experienței bune a fruntașilor. In sectorul de foraj, lucrînd în mai mare măsură cu turbina, sondorii din Tg. Jiu au săpat în plus față de plan 1.900 m. liniari, cei din cadrul Trustului de explorări geologice — aproape 1.000 m liniari, iar sondorii ploeșteni — peste 300 m. l.

In fruntea întrecerii din sectorul de extracție al țițeiului s-au situat petroliștii din cadrul trusturilor Tg. Jiu, Pitești și Tîrgoviște care în luna februarie și-au depășit sarcinile de producție.

(Agerpres)

Tractoristul Bulea Neofil de la G.A.S. Călărași, regiunea București, lucrează la însămînțarea mazărei. El realizează în fiecare zi cîte 4 hectare peste plan.

Colega mea

— Schiță satirică —

Am stat alături de colega mea, în bancă, la prima lucrare scrisă în timpul examenului de admitere. Pe la jumătatea tezei i-am strecurat un bilețel pe un petec de hîrtie: „Vrei să ne întîlnim diseară, dragă?"

— Intreabă-mă pe mine ce vrei să știi, mi se adresă de la catedră profesorul.

— A, nimic, un fleac... i-am cerut ceva... am bîiguit încurcat. Am surprins-o bucurîndu-se de momentul penibil în care mă aflam. Mai tîrziu, pe sugativă, am reluat întrebarea: „Vrei să ne întîlnim diseară?"

„Cu dumneata — NU".

„Ești nesuferită".

„Cu dumneata — DA".

Și-mi era într-adevăr nesuferită... La a doua lucrare scrisă i-am ținut totuși loc lîngă mine. Imi purtase noroc la prima. S-a așezat de parcă nu schimbasem nici o vorbă niciodată.

La a treia lucrare mi-a ținut ea un loc. Am întrebat-o din nou dacă vrea să se întîlnească cu mine.

— La banala dumitale întrebare ți-am răspuns odată și dacă mi-aș fi schimbat între timp hotărîrea aflai pînă acum...

...M-am pomenit în aceeași grupă cu ea. După o oră de curs m-a luat deoparte și m-a întrebat: „Dumneata ai căzut cumva la examenul de admitere la I.C.F.?"

— Eu, nu. Mă confunzi! De ce?

— După pasiunea cu care completai „Pronosportul" credeam că te pregătești să încerci din nou admiterea la I.C.F., anul viitor.

— Te interesez așa de mult că mă urmărești și în timpul orelor?

— Da. Te surprinde? Crezi că greșesc? Poate greșesc...

Intr-o zi se apropie de mine: „Mai vrei să ne întîlnim?".

— Cu mine vorbești? (nu-mi venea să cred!)

— Da. Cu dumneata.

— Merit eu așa o cinste?

— Ai început să nu mai ai aceeași părere bună despre dumneata?

— Dimpotrivă!... Unde vrei să ne întîlnim? La „ceas"? La „Dalles"?... Alege!

— La mine acasă.

— Dar? Spune-mi... cred că părinții dumitale n-or să-și facă o impresie prea proastă despre mine dacă vin fără flori.

— Nu stau cu părinții!

...Mi-am notat adresa și-am plecat la cantină cu sentimentul victoriei. Convorbirea îmi redase certitudinea „irezistibilului". După masă, în drum spre cămin, mi-am cumpărat o sticlă cu ulei de păr.

Amuza colegii din cameră febrilitatea mea. Aveam probabil un aer caraghios de grav, poate arogant. Neîntrebat de nimeni, într-un tîrziu, am cugetat cu glas tare: „E bine că toate femeile sînt la fel?!"

— De ce? veni timid întrebarea din patul de lîngă ușă.

— De ce? Ajunge pentru azi „bobocilor"...

Colega mea locuia în Floreasca. In drum am cumpărat totuși o sticlă de „cremă de cacao".

Am sunat. Mă așteptam s-o văd deschizîndu-mi ușa cu un zîmbet care să aprecieze desăvîrșita mea punctualitate.

S-a deschis ușa și mi-a zîmbit un bărbat. Am bîiguit: Mă scuzați... am greșit probabil...

— Intră te rog, soția mea e acasă. Te așteptăm.

Am intrat. Colega mea Sanda m-a privit cu amabilitate, făcîndu-și totuși vizibilă satisfacția de a fi fost victorioasă. Probabil că nu se mulțumea cu atît. Socotea consumată doar introducerea lecției pe care mi-o pregătise cu temeinicie, și, recunosc, mult tact pedagogic. Of! Nu eram în stare să mă bucur de confortul fotoliului moale în care căzusem. Nu eram în stare decît să zîmbesc, un zîmbet chinuit, amestecat cu umbre de disperare.

— Sanda mi-a vorbit mult despre dumneata. Mult și frumos — începu soțul! Spunea că ești bine pregătit, că ești cel mai serios și mai bine crescut dintre colegii ei. Cunoaște bine la oameni. De aceea am ținut și eu să te cunosc.

Ai fost un elev bun?

— Da. Imi plăcea să învăț. Imi plăcea să mă și distrez. Imi

VALERIU LAZAROV

(Continuare în pag. 3-a)

Puterea de a strînge mîna celui care te-a învins

de Eugen Barbu

Rareori îmi spun de două ori părerea într-o chestiune. Iată însă că o corespondență din Sinaia mă obligă să pun din nou mîna pe condei și să mai adaug cîte ceva în legătură cu eroul ultimei noastre dezbateri: Egoistul. Pe scurt: așa cum ați citit și dumneavoastră, un strungar, pe nume Ion Alexandru, aflat în întrecere cu alt strungar: Ion Vlădilă, schimbul său, a dereglat pe ascuns, la predarea mașinii un dispozitiv pentru a-l sili pe cel ce prelua munca să piardă un timp prețios. Dacă n-am ști că impricinatul este tînăr și că a recunoscut în fața organizației de bază U.T.M. că a procedat astfel pentru ca să nu fie întrecut în procesul de producție, am sta mai mult pe gînduri. Aici, după cum reiese din rîndurile corespondenței, este vorba de o greșită înțelegere a unor lucruri pe care vom căuta cît de cît s-o corectăm.

Trăind într-o țară socialistă, noi privim munca cu totul altfel decît o privesc capitaliștii. Scopul principal al întrecerii socialiste rămîne acela de a crea la muncitori sentimentul de solidaritate, dragostea față de uzina care le aparține, mîndria pentru realizările tuturor, străduința de a fi folositori patriei. Este vorba de o filozofie a muncii.

Imi amintesc de cîteva pagini amare ale unui scriitor englez, găsite într-o carte apărută mai demult. Acolo, un personaj își arăta disprețul său aristocratic pentru ceea ce e mai nobil în noi: dorința de a ne ridica din condițiile uneori vitrege oferite de natură. Munca, efortul, scria el, este ultima sclavie a omului. Trebuie să scăpăm de blestemul acesta, exclama cu un fals patetism. Eroul lamentației era un snob, plictisit de lipsa de ocupație și mi se părea firesc că un om care nu a ridicat în viața lui o pietricică să gîndească astfel. Dar lumea este formată numai din trîntori oare? Cu oameni de genul „filozofului" nostru, istoria civilizațiilor n-ar fi fost posibilă. Tot ce are mai frumos planeta: capodopere arhitectonice, opere de artă, palate, grădini sau admirabile lucrări inginerești, ar fi rămas numai niște utopii.

Ridicarea piramidelor de către sclavi, într-un crîncen efort comun, dirijat de despoți, aparține unor epoci întunecate. Astăzi în țările socialiste oamenii muncesc cu plăcere, cu pasiune pentru ei înșiși, pentru îmbunătățirea vieții lor materiale și pentru deplina lor valorificare spirituală. Popoare întregi ieșite din zona întunecată a colonialismului și a exploatării muncesc zi și noapte pentru a-și depăși condiția socială în care au fost aruncate uneori timp de secole. Iată de ce, nu e departe

Să discutăm despre tinerețe, educație, răspunderi

vremea cînd Munca cu M mare va fi prețuită pretutindeni ca arta, să spunem.

Am făcut lunga introducere pentru că fapta lui Ion Alexandru mi s-a părut semnificativă pentru o anumită mentalitate. Mai există între noi oameni care de dragul cîștigului personal sau al unei mîndrii rău înțelese, sacrifică totul: prietenie, dragoste, încredere. Cu aceste vederi înguste noi trebuie să luptăm din răsputeri și afirmăm că exemple ca acela al strungarului de la Sinaia sînt incomparabil mai rare decît cele bune. In întrecerea socialistă, uriaș imbold mersului nostru înainte, se produc nu numai mai multe bunuri materiale, dar se formează și oameni noi, caractere noi. Un bătrîn maistru asemăna întrecerea socialistă cu un marș victorios în haltele căruia observi cu plăcere că oamenii sînt mai apropiați unii de alții, mai căliți, mai bogați sufletește.

Iată, de pildă, la Uzinele „Vasile Roaită" din Capitală, lucrează tînărul lăcătuș Ion Lupu. Muncitor priceput, însă indisciplinat și individualist, lipsea uneori de la uzină pentru bunul motiv că avînd niște părinți ce se ocupau cu grădinăritul, le vindea în unele zile zarzavaturile la piață. Dacă n-ar fi trist, ar trebui să zîmbim. Muncitor și negustor, iată două lucruri care nu se împacă de loc unul cu altul, cum nu se împacă apa cu focul. Intr-o zi uzina s-a angrenat într-o întrecere socialistă. Intre obiectivele acestei întreceri figura un punct de onoare: acela de a se aduce pe drumul cel bun insul rătăcit în piață. Maistrul comunist Nițu Nicolaie și lăcătușul Radu Voicu, împreună cu întreg colectivul brigăzii de producție i-au încredințat tînărului, sarcini speciale pentru a-l dezvolta spiritul de răspundere. Muncitorul „grădinar" a fost invitat la muncă patriotică, la vizionări în colectiv de spectacole, la reuniuni tovărășești și o-

(Continuare în pag. 3-a)

Prin centrul Capitalei noastre.

Foto: AGERPRES

La cercul de aeromodele al Palatului Pionierilor din Timișoara.

Foto: P. PAVEL

O acțiune interesantă

In vederea dezvoltării mișcării cultural-artistice, de curînd în regiunea Constanța a fost lansată chemarea „Și satul la nivelul centrului de comună", acțiune care a trezit un deosebit interes. Numeroase sate și-au propus să organizeze zilnic variate manifestări — „Zile ale fruntașului", „Duminici culturale model", concursuri „Cine știe cîștigă", să alcătuiască noi formații artistice etc.

Rezultatele acestei chemări nu au întîrziat să se arate. In satul Docargea din raionul Adamclisi a luat ființă o formație de instrumentiști, iar în satul Seimenii Mici din raionul Medgidia au fost alcătuite echipe de dansuri și de teatru, un cor și o brigadă artistică de agitație, în care s-au înscris zeci de colectiviști. In satul Fîntîna Mare din raionul Negru Vodă peste 20 de tinere tătăroaice activează cu sîrguință în formațiile artistice recent înființate.

Au fost organizate rodnice schimburi de experiență în comunele Sinoe, Făcăeni, Pecineaga și în alte centre comunale cu care prilej s-au analizat posibilitățile existente pentru îmbogățirea vieții cultural-artistice la sate.

(Agerpres)

Din duminică în duminică

HAYDN

In epoca premergătoare revoluţiei franceze, ca şi in decenille imediat următoare artele au cunoscut o perioadă de intensă inflorire, determinată inainte de toate de progresul social şi economic ce caracteriza desfăşurarea evenimentelor vremii. Sub influenţa tendinţelor progresiste ale burgheziei inaintate şi a ideilor innoitoare răspîndite prin operele enciclopediştilor francezi, marile figuri ale intelectualităţii europene au creat lucrări de o inaltă valoare filozofică şi artistică. In domeniul artei muzicale, această epocă este ilustrată prin compozitori de geniu ca J. S. Bach, Haendel, Gluck, Haydn, Mozart şi Beethoven, ale căror creaţii nemuritoare au dus arta sunetelor spre culmi nebănuite Printre aceşti maeştri, Joseph Haydn, in ordine cronologică, primul din cei trei mari clasici vienezi, a avut un rol deosebit de important in dezvoltarea şi cristalizarea formelor şi genurilor muzicale, universal cunoscute sub denumirea de sonată, cvartet şi simfonie, ce constituie fundamentul creaţiei muzicale instrumentale pînă in zilele noastre.

Joseph Haydn s-a născut in 1732, in satul Rohrau din apropierea Vienei, intr-o familie de ţărani. Talent precoce, el a fost angajat in corul de copii al Catedralei Sf. Ştefan din Viena unde s-a deprins să minuiască şi diferite instrumente. Pierzîndu-şi slujba după cîţiva ani din pricina schimbării vocii, el a trebuit să-şi continue studiile de unul singur şi să-şi cîştige existenţa cu acompaniamente de clavecin sau cîntind în diferite ansambluri. In acelaşi timp, însă, Haydn s-a dedicat cu pasiune compoziţiei muzicale, completindu-şi cunostintele printr-o muncă incordată. Datorită faimei cîştigate cu primele sale lucrări, tînărul muzician a fost angajat in 1759 de către un aristocrat ceh, in calitate de capel-maestru, iar doi ani mai tirziu a trecut in aceeaşi calitate in serviciul familiei prinţului Esterházy. Timp de aproape 30 de ani, Haydn a dus o viaţă modestă şi retrasă pe moşia stăpinilor săi care, după mărturiile proprii ale compozitorului, îl tratau ca pe un valet de rang superior, veşnic la cheremul toanelor lor aristocratice. Totuşi, datorită faptului că Haydn a avut o existenţă asigurată şi o orchestră exclusiv la dispoziţia sa, el a avut posibilitatea de a experimenta diferite genuri muzicale, ceea ce a contribuit in mare măsură la dezvoltarea talentului său, precum şi la desăvîrşirea uriaşei opere pe care a lăsat-o lumii. In aceşti 30 de ani, compozitorul a scris un număr foarte insemnat de lucrări simfonice, opere, concerte instrumentale, muzică de cameră pentru cele mai variate ansambluri şi nenumărate compoziţii de proporţii mai mici. In anul 1790, odată cu dizolvarea orchestrei particulare a familiei Esterházy, compozitorul s-a mutat definitiv la Viena.

Copleşit de onoruri, marele compozitor s-a stins din viaţă în 1809, lăsind in urma sa o moştenire artistică de proporţii uriaşe, cuprinzind pe lingă citeva sute de lucrări de mai mică amploare, 104 simfonii, 84 cvartete de coarde, 37 concerte instrumentale, 98 triouri, 11 lucrări vocal-simfonice etc.

Haydn găseşte, in general, cu puţine excepţii, o situaţie destul de neclară in domeniul muzicii instrumentale. Atit componenţa ansamblurilor instrumentale, cit şi formele compoziţiilor muzicale, sufereau fluctuaţii care nu erau guvernate de nici o regulă. In această situaţie confuză se afirmau însă, rind pe rind, germenii tuturor acelor elemente din care avea să se nască clasicismul vienez. Elementele formelor muzicale mari, moderne, sînt vizibile in creaţia compozitorilor anteriori sau contemporani cu Haydn. Dar toate aceste elemente sint izolate, disparate, apar timid sau intr-o formă rudimentară. Scrierile compozitorilor care cuprindeau aceste elemente, în forme mai mult sau mai puţin evidente, constituiau o abundentă acumulare cantitativă, care aştepta să se producă procesul de cristalizare a tendinţelor ei fundamentale. Şi această cristalizare, acest salt calitativ a fost opera lui Haydn. Meritul său istoric constă deci in realizarea sintezei artistice intre cuceririle inaintaşilor săi germani, austrieci şi italieni.

Mari artişti ai omenirii

Compozitor instrumental prin excelenţă, Haydn a găsit in acest domeniu o situaţie in care a ştiut să discearnă germenii noului. Cu miinile sale sigure el le-a replămădit, le-a cercetat cu luare aminte posibilităţile şi le-a imprimat cursul de dezvoltare potrivit cu cerinţele contemporaneităţii. Şi aşa, fără a i se putea atribui paternitatea fiecărui element in parte, Haydn a devenit totuşi creatorul necontestat al formei sonată, ce stă la baza marilor forme ale muzicii simfonice şi de cameră.

Atit simfoniile cit şi cvartetele sale au rămas adevărate modele de arhitectură muzicală, care au conferit acestor două genuri pentru multă vreme locul cel mai insemnat in creaţia instrumentală universală.

Joseph Haydn se situează printre cei mai mari compozitori, prin frumuseţea originală, mereu proaspătă şi plină de viaţă a melodiilor sale, care sint o mărturie vie a uimitoarei sale puteri creatoare. In privinţa construcţiei, a artei componistice propriu-zise, el dovedeşte o inepuizabilă fantezie in valorificarea ideilor muzicale.

Profund legat prin insăşi obirşia sa ţărănească de tradiţiile muzicale ale poporului său, Haydn şi-a improspătat şi imbogăţit mereu fantezia creatoare prin studiul şi prelucrarea creaţiei populare austriece şi a altor popoare. Iată ce ne explică prezenţa in mai toate operele sale a unor caracteristice ritmuri şi melodii populare.

Operele lui Haydn constituie un bun de cel mai mare preţ al culturii universale, prin mesajul luminat de admirabilul său crez artistic, limpede exprimat in răspunsul la o scrisoare de omagiu ce i-a fost adresată de către o asociaţie muzicală din Norvegia: **„Adesea, cind luptam cu piedicile ce-mi îngreunau lucrul, cind puterile mele fizice şi spirituale slăbeau, făcindu-mă să văd cit de greu este să perseverezi pe calea apucată, un gind tainic imi şoptea: nu sint decit puţini oameni mulţumiţi şi fericiţi pe acest pămint; pretutindeni predomină suferinţele şi grijile. Poate că, intr-o bună zi, truda ta va deveni o sursă din care cei istoviţi sau cei impovăraţi de grijl vor putea să soarbă citeva clipe de destindere şi inviorare. Ce motiv puternic de a merge inainte! Iată de ce privesc astăzi cu o mulţumire pornită din adincul inimii opera căreia i-am inchinat un atît de lung şir de ani de eforturi indirjite".**

A. TRAIAN

Sculptura, „Vestitorul păcii" – opera artistei maghiare Clara Herceg, prezentată in cadrul Expoziţiei internaţionale de sculptură şi pictură – cu opere ale femeilor artiste plastice din mai multe ţări, deschisă de curînd la Budapesta.

PRIETENII — Repin şi Maiakovski

Despre ştiinţa şi creaţia rusă de la sfirşitul secolului al XIX-lea şi inceputul secolului nostru s-a scris mult. Contemporanii ne-au lăsat tomuri mari de amintiri: corespondenţa uriaşă aduce pînă la noi frumuseţea prieteniilor care au legat într-o minunată tovărăşie întru artă pe Tolstoi de Cehov şi Gorki, pe Stasov cu Rimski-Korsakov sau Mussorgski şi atîţia alţii.

Şi mai toate mărturiile vremii vorbesc de minunatul prieten şi preţuitor al adevăratelor talente, de minunatul om care a fost pictorul Ilia Efimovici Repin, marele artist, stăpînit de o pasiune mistuitoare pentru arta sa.

Preţuind pe minunaţii continuatori ai tradiţiilor realismului rus, Repin a păstrat pînă la bătrineţe acel spirit lucid, acea intuiţie profundă pentru adevăr şi artă adevărată, care l-au făcut să aprecieze cu entuziasm creaţia plină de o cutezătoare inovaţie revoluţionară a lui Vladimir Maiakovski.

Şi iată că între cei doi uriaşi artişti se încheagă o prietenie interesantă şi o preţuire reciprocă.

În primăvara anului 1915, în mica localitate Kuokkala de pe ţărmul Balticei, se strînge un grup mare de artişti, poeţi şi pictori. În faţa unui public tînăr şi entuziast, Maiakovski citea într-o seară versurile sale. Dar recitarea este întreruptă; vechea portiţă scîrţîie şi pe alee, spre terasă, se îndreaptă Repin însoţit de una din fiicele sale; salută pe rînd, meticulos şi plin de politeţe bătrînească pe fiecare în parte. Şi iată-i faţă în faţă — bătrînul, uscăţivul şi agitatul Repin, geniul recunoscut al picturii ruse, şi Vladimir Maiakovski, tînăr, masiv, lat în spate, cu gesturi largi, puţin nemulţumit că fusese întrerupt. Şi Repin îi cere poetului să continue recitarea. A fost un moment de uşoară jenă generală; toată lumea cunoaşte atitudinea violent ostilă a lui Repin faţă de „arta" superficială şi formalistă, a grupului de futurişti, al cărui membru era la vremea aceea şi Maiakovski. Dar poetul îşi reia recitarea, citeşte cu însufleţire întîi excelenta sa poezie. „Norul în pantalon". „Încă" cere Repin. Maiakovski recită noi şi noi versuri, avîntat, patetic. Şi iată că bătrînul maestru al picturii îl aplaudă entuziast pe tînărul poet şi îi acordă un „bravo" exaltat.

MAIAKOVSKI

REPIN

Aşa a început o prietenie care i-a apropiat mult în discuţii îndelungate. Cei doi se întîlneau adesea; în casa lui Repin, Maiakovski a citit primele schiţe ale poemului său „Război şi pace". Repin lăuda desenele rapide şi pline de vervă incisivă pe care le făcea mereu Maiakovski. „Ce temperament! — exclama pictorul. Ce temperament! Şi cît de mare este realismul său" — spunea Repin.

În semn de deosebită prietenie genialul pictor îi promise lui Maiakovski un portret.

Dar portretul promis nu a fost pictat şi iată de ce:

Repin îşi închipuia această pînză înfăţişînd un poet insp[...]rat, cu plete lungi aruncate [...] spate, într-un gest patetic. M[...]iakovski, ostil tuturor pozel[...] pretins poetice şi ostentativ p[...]tetice, a venit la prima şedin[...] tuns de tot. „Ce păcat, exc[...]mă atunci Repin. Ce te-a ap[...]cat? Am vrut să fac portret[...] unui tribun popular, iar du[...]neata...".

Portretul plănuit a rămas [...] proiect. Repin a lucrat atu[...] o schiţă mică, pierdută pent[...] noi. În schimb cunoaştem [...]teva portrete desenate — apr[...] pe caricatural de creion[...] vivace al lui Maiakovski — [...] care Repin le aprecia foa[...] mult.

Întîlnirea dintre Repin şi M[...]iakovski, semnificînd parcă t[...]cerea acelei ştafete pe care [...] generaţie o încredinţează alte[...] cu siguranţa marilor realiz[...] pe care aceasta le va aduce, [...]fineşte o minunată trăsătu[...] a marelui pictor: omul c[...] atinsese maxima condensare [...] măiestriei sale, care dădu[...] opere de un dramatism şi [...] realism zguduitor, a intuit şi [...] înţeles forţa şi însemnătatea [...]titurii revoluţionare pe c[...] Vladimir Maiakovski o produ[...] în poezie: şi dincolo de for[...] de expresie proprie şi un [...]cabular poetic inedit al poe[...]lui, Repin descifrează mesa[...] revoluţionar al poeziei lui M[...]iakovski şi realismul milita[...] din creaţia marelui bard al [...]voluţiei.

MARIANA GELA[...]

U M O R

Onorarlul unui tenor

Tenorul irlandez McCormack a fost angajat de un lord să cînte la o serată organizată în palatul lui. Cîntăreţul a pretins un onorariu de 100 de lire, cererea sa fiind imediat acceptată.

„Încă ceva — a ţinut să adauge lordul. Trebuie să vă rog ca imediat după ce veţi cînta să părăsiţi casa mea. Noi nu obişnuim să petrecem împreună cu artiştii de pe scenă".

„În cazul acesta — a spus McCormack—lucrurile se schimbă. Dacă nu va trebui să stau împreună cu oaspeţii dv. atunci mă mulţumesc numai cu 50 de lire".

Grija lui Jack London

Pe vremea cînd Jack London era încă un scriitor necunoscut el i-a spus odată unui prieten: „Astăzi am terminat partea cea mai grea a ultimului meu roman".

„Ai găsit cumva ideea ultimului capitol?" — l-a întrebat acesta.

„Nu, aceasta s-a întîmplat de multă vreme, dar astăzi am reuşit în sfîrşit să găsesc un editor care să-mi tipărească cartea!"

O concepţie originală despre ordine

Savantul Albert Einstein era cunoscut drept un om foarte distrat. Invitat odată la New York, prietenii şi admiratorii lui i-au închiriat la hotel un apartament compus din mai multe camere. Cu surprindere ei au văzut însă că Einstein folosea numai două camere iar celelalte le ţinea încuiate. Prietenii lui Einstein i-au atras imediat atenţia că un om atît de renumit nu trebuie să fie aşa de modest mai ales că nu va trebui să plătească nota la hotel.

„Ah — a răspuns Einstein — aceasta nu are nimic de-a face cu modestia. Atunci cînd folosesc numai două camere pot să-mi răspîndesc lucrurile numai în două camere şi astfel trebuie să le caut mai puţin pînă ce le găsesc".

Rochia

Imediat după ce s-a căsătorit, scriitorul american Ernest Hemingway a fost felicitat de o vecină. „Soţia dv. este încîntătoare — i-a spus aceasta. Rochia pe care o poartă e o adevărată poezie".

„O poezie?" — a răspuns puţin enervat Hemingway, care era încă un scriitor puţin cunoscut. „Trebuie să ştiţi că m-a costat douăzeci de poezii, treizeci de schiţe şi o piesă de teatru".

O luptă între un vultur şi un helicopter

Pe cînd zbura deasupra regiunii alpine situate între Chambery şi Challesser-Eaux din Franţa, un helicopter a fost atacat de un vultur. Pasărea răpitoare s-a aruncat asupra aparatului, evident hotărîtă să distrugă pe... inamic.

Dar „regele piscurilor" a fost ucis de elice şi a căzut pe malul unui lac, unde a fost cules de nişte copii care asistaseră la această luptă inegală. S-a constatat că era vorba de un vultur de o specie rară, care trăieşte în mod obişnuit în Nordul Europei. Cîntărea şapte kilograme şi avea o deschizătură de aripi de 2,20 metri.

Pe stadionul „S. M. Kirov" din Leningrad a avut loc luna trecută sărbătoarea „Iernii ruseşti". In fotografie: O alergare de reni.

Foto: TASS

Vechile monumente romane de pe malul Dunării sînt locu[...] preferate pentru plimbarea tinerilor din Turnu Severin.

Foto: P. POPESCU

Bani care se pot be[...] şi mînca la propriu

De-a lungul timpului oamenii au inventat cele mai năstruşnice tipuri de bani şi adeseori putem înţelege cum îşi vindeau şi-şi cumpărau produsele strămoşii noştri îndepărtaţi, urmărind acelaşi fenomen la populaţiile pe care colonialiştii le ţin într-o stare de primitivitate. Se pare că pe aceste „pieţe" banii cei mai răspîndiţi sînt cei făcuţi din melci. În Melanezia—de pildă — se folosesc banii nasso (numiţi şi divarra sau tambu)—bani confecţionaţi din scoica melcului rasa Camelus. Ca să obţină această monedă băştinaşii fac drumuri de cîte o lună şi după ce-i pescuiesc, îi curăţă şi-i lustruiesc, nu păstrează în colibă decît strictul necesar zilnic — iar restul se ascunde în jungla într-o „visterie" a tribului, bine păzită.

Uneori, scoica nu se foloseşte în întregime, ci se taie din ea cerculeţe, iar alteori „cerculeţele-monedă" se fac din coji de fructe (insulele Mortlock şi Truk), din baga (insulele Mariane) sau se împletesc cerculeţe de scoică, cu mărgele de sticlă, cu dinţi de ciine şi porc, cu fîşii de poţang obţinîndu-se celebrii „bani de porc".

Evident, „banii de porc" constituie o monedă... complicată şi totodată de un rafinat gust aritistic. Altele sînt mai simple — dinţi de animale, (insulele Palau), mărgele de sticla etc.

Banii aceştia, fie scoici, fie inele, fie pene, se adună în fişicuri pe sfori, în suluri, în împletituri. Astfel, banii de pene din insulele Santa Cruz (din pene de colibri, de porumbei, sau din penele moi din jurul ochilor găinii, se înfig în panglici, iar acestea se adună în suluri, ce se ascund în „case de bani" bine ascunse.

Mai greu le-ar veni să-şi doscească banii indigenilor din insula Yap. Şi anume ar fi greu de ascuns „banii bărbăteşti". Căci dacă femeile au bani confecţionaţi din scoici pilite în formă de lopăţică, bărbaţii [...]seda renumiţii bani fei, [...] discuri de aragonit al căror [...] metru atinge deseori cinci me[...] Pentru a obţine aceste mo[...] băştinaşii călătoresc sute [...] kilometri pînă în insulele [...] lau desprind fîşii subţiri de [...] şi le cara cu ajutorul plut[...] remorcate de bărci. Cînd cin[...] cumpără ceva el nu se p[...] duce la tîrg cu banii subsuo[...] Vînzătorul mărfii vine la c[...]părător acasă, cercetează b[...] sprijiniţi de coliba acestuia [...] învoiesc la preţ.

Dar dacă banii aceştia [...] viaţa destul de lungă, îţi sch[...] cît sînt de trecători b[...] care... se mănîncă! Oare, [...] lomeiaţi, negrii panghe [...] şi-ar ronţăi cu plăcere [...] ralele „kank" făcute [...] suluri de magiun fiert [...] manioc? Sau ce s-ar întîl[...] cu fişicurile de carne de [...] uscată, cu cele de nuci sau [...] cele de brînză (Laponia). [...] mai ales cu banii de... [...] chin de pe coasta Loem[...] Aici, într-adevăr n-ar fi [...] greu să-ţi bei banii. D[...] cum se vede e mult mai bine [...] minuieşti moneda de piatră [...] de metal... Cele de metal [...] au străbătut un drum lung [...] să semene cu banii noştri [...] azi. Şi azi încă moneda e la [...]le populaţii primitive din Af[...] un vîrf de suliţă. Dacă cinev[...] voi să cumpere de la negri [...]ghe un colţ de elefant ar [...] două sute vîrfuri de suliţ[...] mustaţa de leopard ar fi [...] ieftină, cam tot atît cît o [...]sare-rinocer — zece vîrfuri.

Înşiruirea tipurilor de mo[...] de pe toate aceste ţărmuri î[...]părtate ar putea umple, desi[...] cărţi întregi. Dar oricare a[...] materialul ce foloseşte la [...]fecţionarea acestor bani — [...]cepînd cu cei de magiun [...] pînă la cei de piatră — e[...]tenţa lor dovedeşte un luc[...] starea de înapoiere în care [...] menţinute unele populaţii [...] globului de către colonialişti[...]

EUGEN GORE[...]

MAHABHARATA

MARILE POEME ALE LUMII (VII)

Cine a auzit odată poveştile Mahabharatei nu vrea să mai cunoască altele, ziceau străvechii indieni, după care nici acela care se îmbată cu trilurile cochilei, nu vrea să mai audă alte cîntece de păsări" (Cochila fiind o pasăre — un fel de cuc — preţuită în India pentru frumuseţea viersului ei, cum este pentru noi privighetoarea).

Intr-adevăr Mahabharata, această colosală epopee, ce însumează cam 200.000 de versuri, este — urmată de Ramayana — cel mai preţios tezaur poetic al Indiei.

Mulţi au afirmat chiar că valoarea ei artistică ar întrece pe aceea a marilor poeme homerice. Data creaţiei Mahabharatei nu se cunoaşte. Totuşi se pare că ea începe să se constituie într-o formă unitară cam prin secolul al IV-lea î.e.n., ajungînd la desăvîrşire după o evoluţie probabilă de 700-800 de ani.

Autorul prezumtiv al acestei uriaşe poeme este Vyasa, al cărui nume se tîlcuieşte în limba sanscrită prin „alcătuitorul". Tot lui i se atribuie de altfel şi redactarea în formă definitivă a Vedelor, cărţile sfinte ale hinduşilor, a căror origine datează de pe la sfîrşitul mileniului al II-lea î.e.n. Din această pricină marele poet care a întrunit într-o compoziţie unică Mahabharata a fost numit de indieni şi Vedo-Vyasa.

Unii învăţaţi au presupus că Vyasa nu ar fi fost altceva decît personificarea geniului poetic al poporului indian, geniu care a reuşit să înfăţişeze în opere monumentale un tablou — fără însă a fi complet — al vieţii Indiei antice, al istoriei sociale, al culturii şi artei sale.

Mahabharata ar însemna în limba veche a indienilor: „cîntecele despre marile lupte ale neamului Baratha".

Legenda indiană spune că Baratha a fost un prinţ faimos prin vitejia lui, feciorul prea frumoasei Sakuntala şi al regelui Duhşanta, născut dintr-o iubire pătimaşă, cîntată şi în limba noastră de Coşbuc, după poetul Indiei, Kalidassa. Fiind el atîta de viteaz şi conducîndu-şi triburile pe ţărmurile roditoare ale Gangelui de sus, numele său a rămas nemuritor. Triburile au hotărît să-şi spună „barathi", după numele aceluia ce-i adusese pe malurile Gangelui.

Din spiţa acestui renumit strămoş s-a născut altă căpetenie de triburi, ce se chema Kaura. Din el s-a tras o seminţie: kauravaşii. Iar din Panda, celălalt urmaş al lui Baratha, pandavaşii. Ei bine, între aceste două neamuri ale Barathilor s-a iscat cea mai îngrozitoare bătălie. Nici „Iliada" lui Homer, nici „Eneida" lui Virgiliu, şi, cu atît mai puţin operele ce s-au scris, după modelul lor, în evul de mijloc, bunăoară „Cîntecul lui Roland" sau „Cîntecul Nibelungilor" nu reuşesc să redea cu atîta plasticitate toată urgia distrugerii războiului. Lupta aceasta dintre kauravaşi (Kuruizi sau Kurdingi cum se mai numesc) cu pandavaşii reflectă ciocnirile sîngeroase dintre triburile de arieni, dornice să ia în stăpînire pămînturile şi avutul dravidienilor. Ciocniri ce ne arată că arienii nu erau chiar atît de „nobili" precum se socoteau, de vreme ce se măcinau, nemiloşi în lupte intestine. (Pentru că numele de „arieni" în limba sanscrită înseamnă „de neam bun", „aristocrat", nume ce şi l-au luat invadatorii îndată ce i-au biruit pe dravidieni).

Legenda luptei dintre aceste triburi ariene se află în mijlocul poemei. Barzii din India, „sutaşii", trebuie să o fi cîntat veacuri de-a rîndul în pieţe şi palate, tot astfel cum războiul de la Troia a fost istorisit de alţi aezi mai înainte de Homer. Şi-n acest timp, sutaşii, la cererea mulţimii sau a regilor, au început să contopească în cîntecul Mahabharatei — pentru a-i da amploare — şi alte străvechi legende indiene, legate de mitologie mai cu seamă. Forţe ale naturii ca şi forţe sociale, sub chipuri de zei şi genii, încep să populeze versurile Mahabharatei, amestecîndu-se în treburile oamenilor, fie ajutîndu-i, fie lovind în ei fără cruţare.

Studii îndelungi, ce nu au fost de altfel nici pînă astăzi terminate, ne dovedesc că în poema se află numeroase episoade, ce nu aveau nici un fel de legătură iniţială cu marile ciocniri dintre kauravaşi şi pandavaşi. Însă abilii cîntăreţi ai Indiei, sutaşii, le-au introdus cu atîta măiestrie în poema, găsind adesea înrudiri plauzibile cu evenimentele de bază, încît astăzi cu greu mai pot fi separate şi povestite deosebit.

Poema este alcătuită totuşi limpede, pentru cunoscătorii literaturii indiene, din cîntece cu caracter istoric-legendar, ce stau la bază, dar contopite cu alte cîntece avînd caracter mitologic, filozofic sau chiar juridic. Aceste cîntece compuse în vremuri depărtate de poeţi populari au suferit puternica influenţă a preoţimii şi a cultului brahman. În versurile Mahabharatei, sub influenţa brahmanismului, sînt elogiaţi stăpînitorii: regele, preoţii, aristocraţii şi războinicii. Cu toate acestea, cercetînd atent, nu doar odată se întrevede şi cîte o notă de protest contra acestei nedrepte stări de lucruri, considerate de brahmani drept „legea zeilor nestrămutare", cum se afirmă într-un imn. Aşa este protestul Sakuntalei, fiica bătrînului sihastru Kanva, ce nu accepta să se supună legilor brahmane, care făceau femeia numai o sclavă în mîinile părintelui şi apoi ale soţului.

În cele optsprezece cîntece „parvase" ale Mahabharatei, alături de legenda Sakuntalei — una dintre cele mai vechi din toată literatura indiana — se găsesc şi altele de o frumuseţe neînchipuită. Este destul să amintim legenda despre „Nala şi Damayanti" — ce ne oferă o spectaculoasă frescă a unor obiceiuri ariene; sau „Răpirea Draupadiei, un fel de frumoasă Elenă a indienilor, care, potrivit datinilor străvechi, rămîne credincioasă celor cinci fraţi ai săi a căror singură soţie este. Unul dintre cele mai cunoscute cîntece ale Mahabharatei este şi Bhâgavad Gitâ sau „Cîntul divin", în cadrul căruia se află şi legenda frumoasei Sâvitrî — şi ea o Penelopă indiană — cel mai sublim exemplu de dragoste şi de credinţă conjugală. Este adevărat că în deobşte literatura indiană veche slăveşte acest devotament al femeii faţă de soţul şi stăpînul ei — „pati", însă accentele pe care le-a aflat poetul, cîntînd-o pe gingaşa, statornica şi înţeleapta Sâvitrî după părerile multor oameni de artă nu ar avea asemănare cu nici un alt cîntec din toată literatura veche orientală.

Alături de legende, Mahabharata mai cuprinde în ţesătura ei artistică şi alte zeci, sute de fabule, parabole, mici povestiri, basme, istorisiri cu conţinut moral — din care, mare parte, aşa cum s-a mai spus, au fost impuse de preoţii brahmani, pentru a susţine puterea lor de castă dominantă.

Dacă Mahabharata are o fabulaţie atît de bogată, mai uimitoare este pentru noi forţa artistică a poetului, care a întrunit acest material vast poetic, pornit din surse diferite şi, poate, inegal artistic.

Nu ştim dacă Vyasa este adevăratul nume al poetului, sau este doar un pseudonim. Poate să nu fie nici una nici alta, ci doar un nume fictiv, prin care poporul a definit pe autorul Mahabharatei sale îndrăgite. Cert este însă, că — aşa cum stabilesc de altminteri şi ultimele cercetări făcute de marii specialişti asupra giganticei poeme indiene — în tot cuprinsul operei se simte o mînă unică de artist. Vyasa trebuie să fi avut o minte ageră şi un talent poetic deosebit, care l-au ajutat să contureze şi să închege temeinic pasajele variate ale poemei. Stilul folosit de Vyasa este sclipitor prin bogăţia imaginilor. Curgerea, fluxul epic, au o notă majestuoasă, impresionantă, prin adîncimea cugetării.

Nici o altă operă nu întruchipează mai bine geniul poetic al poporului indian decît Mahabharata. Prin întinderea sa, ca şi prin profunzimea izvoarelor prin amploarea ramificaţiilor ce se despart din trunchiul de bază al poemei, ca apoi să se reîntrunească într-un tot unitar, prin frumuseţea versurilor sale, Mahabharata ocupă un loc de frunte între marile creaţii poetice ale antichităţii.

AL. MITRU

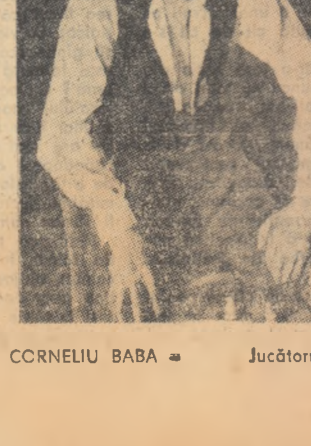

CORNELIU BABA — Jucătorul de şah

Din lupta maselor populare conduse de partid pentru făurirea actului de la 6 Martie 1945

— Din presa vremii —

Aspect de la marea manifestaţie din ziua de 6 martie 1945 cînd 800.000 de cetăţeni ai Capitalei au salutat formarea guvernului Petru Groza

Preşedintele Consiliului de Miniştri, Chivu Stoica, a primit pe ministrul Izraelului la Bucureşti

Simbătă 5 martie 1960, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, a primit în audienţă pe trimisul extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Izraelului la Bucureşti, Shmuel Bendor.

La audienţă a asistat ministrul Afacerilor Externe, Avram Bunaciu.

Colega mea

(Urmare din pag. 1-a)

plăceau foarte mult fetele. Mă măgulesau succesele. Pe plan sentimental, recunosc, erom puţin superficial.

— De ce vorbeşti la trecut?

— Sanda nu fii colegă rea. Dă-i voie să se cunoască mai bine pe el însuşi.

— De unde ştii că nu-l ajut să nu se mintă pe el însuşi?

— Sanda!

— Din cauza lui am minţit. Te-am minţit, atunci cînd îi-am vorbit în termeni elogioşi despre el. Sînt gazdă, el este invitatul nostru şi ar trebui să fiu delicată. Prefer să nu fiu. Este un utemist cu „calităţi" de Don Juan. Priveşte, oi în faţa ta un erou de foileton. Băiat deştept, bine pregătit, frumos, dar învăţat să privească femeile de la înălţimea burghezei „superiorităţii masculine". Irezistibilul! De nu mai ştiu cîte ori m-a privit „seducător" şi m-a întrebat „oral şi scris" dacă vreau să mă întîlnesc cu el. Nu ştiam cine e, nu ştia cine sînt, dar voia să ne întîlnim şi asta repede, ca nu cumva să-şi irosească prea mult timp cu o nouă aventură.

Am spus vreun lucru inexact despre dumneata?..

Voiam să răspund „nu", dar nu mi se deschidea gura. Am clătinat doar din cap. Îmi ardeau obrajii. Îmi zvîcneau puternic tîmplele. Şocul fusese foarte puternic.

— Să bem pentru prietenia noastră! Sanda mi-a întins un păhărel cu cremă de cacao.

— Să bem pentru noii studenţi! Bărbatul ei ridică paharul în timp ce mă privea cu o înţelegere amicală, puţin ocrotitor. Probabil, simţea şi el, că fusese prea mult timp pentru mine într-o singură seară.

★

Au trecut de atunci cîţiva ani. Anul acesta, terminăm facultatea. Colega mea Sanda şi cu mine sîntem membri în comitetul U.T.M. pe institut. Ea se ocupă de munca cu fetele. Deşi, atunci, în seara cînd am fost invitatul lor, m-am convins că ştie să muncească foarte bine şi cu băieţii.

Puterea de a strînge mîna celui care te-a învins

(Urmare din pag. 1-a)

dată cu trecerea timpului, Ion Lupu de altă dată nu mai semăna cu muncitorul care devenise. Nu de mult, Lupu, ajungînd printre fruntaşii brigăzii, a fost propus să fie numit responsabilul ei.

Mai poate fi amintit un caz de la Uzinele „21 Decembrie" din Bucureşti. Aici lucrează foarte mulţi tineri cărora li se cere o înaltă calificare. O statistică sumară a stabilit că din 3 muncitori unul învaţă la şcoala medie sau la facultate. Între punctele întrecerii organizate de curînd se prevede şi ridicarea nivelului cultural, rezultate bune la învăţătură, participarea la toate acţiunile brigăzii în timpul liber, etc... Un tînăr strungar: Barbu Niculescu, bun fotbalist, credea că se poate mîndri numai cu arta conducerii balonului cu piciorul. Era, aşa cum fac multe vedete ale balonului rotund, indisciplinat, nu asculta de nimeni şi neglija munca. El a fost ajutat să înţeleagă că timpul aplauzelor pentru punctele înscrise pe terenul de sport va trece şi că după aceea, va rămîne numai lăcătuşul Barbu Niculescu, adică un muncitor de care cellalţi nu trebuie să se ruşineze. Astăzi este fruntaş în producţie, şi a rămas şi un bun sportiv, lucru ce nu poate decît să ne bucure.

Dar chiar la locul cu pricina, adică în Uzinele I. C. Frimu din Sinaia există numeroşi fruntaşi care-i ajută, printr-o muncă pasionantă pe cei mai slabi să se ridice alături de ei. Maistrul comunist Ion Mărişteanu ar putea să-i povestească egoistului nostru cum a învăţat el în trecut meseria, cum era silit să „fure" de la cei mai bătrîni îndeminarea şi ştiinţa de a crea cu mîinile sale piese. Mai poate fi la noi astăzi vorba de: „Meseria se fură băiatule"?

Exemplele se pot înmulţi şi dacă aş aminti numai de Ana Boghină sau de Nicolaie Militaru, muncitori cunoscuţi care au preluat brigăzi codaşe, aducîndu-le în fruntea celorlalte, lucrul ar fi suficient pentru ca să-i pună pe gînduri pe aceia care mai văd în muncă numai un lucru pur fizic.

Uzina în zilele noastre trebuie să rămînă pentru toţi un loc unde se iau la întrecere cei mai buni într-un scop nobil: acela de a ajuta progresului ţării, acela de a se ridica un om nou, mîndru de ocupaţia sa, mîndru de produsele mîinilor sale. Să cîştige cel mai bun, să ne bucurăm ca de o victorie personală atunci cînd noi am reuşit să-l stimulăm pe celălalt. Să rămînă principiul: Dacă azi a ieşit învingător altul, mîine pot fi eu acela! Nimic nu este mai frumos pe lume decît posibilitatea de a recunoaşte celui de lîngă tine meritele şi de a-l strînge mîna în momentul poate cel mai dureros pentru tine: atunci cînd tu ai fi vrut să-ţi aşezi pe frunte cununa de lauri, dar el a meritat-o înaintea ta.

Azi pe stadioane

În 5 oraşe din ţară vor avea loc astăzi primele meciuri din cadrul returului popularei competiţii a campionatului republican de fotbal. În Capitală pe stadioane diferite se vor desfăşura două meciuri: de la ora 10,30 stadionul Giuleşti va găzdui întîlnirea dintre echipele Rapid Bucureşti şi Dinamo Bacău, iar după-amiază pe stadionul Dinamo, cu începere de la 15,30, se va disputa partida dintre Dinamo Bucureşti şi Ştiinţa Cluj. Repriza a doua a acestui joc va fi transmisă de staţiile noastre de radio în jurul orei 16,25 pe programul I.

În ţară sînt programate următoarele întîlniri: Jiul Petroşani—C.C.A.; Steagul Roşu Oraşul Stalin—Minerul Lupeni; Farul Constanţa—U.T. Arad; Petrolul Ploieşti—Progresul Bucureşti.

(Agerpres)

Asztalos István

Uniunea scriitorilor din R. P. Romînă şi Comitetul Central al U. T. M. anunţă cu durere stingerea din viaţă a tovarăşului Asztalos István, scriitor de frunte al literaturii din R. P. Romînă, membru în comitetul de conducere al Uniunii scriitorilor, laureat al Premiului de Stat, redactor-şef al revistei „Napsugar" a C.C. al U.T.M.

★ ★

La 5 martie 1960, în urma unei boli grele, a încetat din viaţă cunoscutul scriitor Asztalos István, membru al comitetului de conducere al Uniunii scriitorilor din R.P.R. şi al comitetului filialei Cluj, deputat în sfatul popular regional Cluj, redactor-şef al revistei „Napsugár".

Născut în 1909, Asztalos István s-a ridicat din sînul poporului muncitor. El s-a afirmat încă din 1937, într-o vreme cînd regimul burghezo-moşieresc oprima talentele ridicate din rîndurile clasei muncitoare. Scriitorul Asztalos István s-a format în lumea muncitorilor romîni, maghiari şi de alte naţionalităţi pe şantierele căilor ferate, printre tăietorii de lemne din Harghita şi Oaş.

Din primele sale scrieri — în romanele „Elmondja Janos" (Povestirile lui Janos) şi „Ujesztendo" (Anul nou), ca şi volumul de nuvele „Urom" (Pelin), realizate în această perioadă a militat pentru înfrăţirea muncitorilor romîni şi maghiari, ridicîndu-se împotriva asupririi, a şovinismului şi naţionalismului.

În 1939 se află printre tinerii scriitori de la ateneul muncitoresc din Cluj, în rîndul prietenilor revistei „Korunk" şi la şedinţele „Madosz"-ului. În anii fascismului hortyst, Asztalos István, pătruns de spiritul frăţiei între popoare, foloseşte arma satirei pentru a demasca şovinismul şi instigarea la război.

Imediat după eliberarea ţării noastre de sub jugul fascist Asztalos István se alătură scriitorilor comunişti şi devine membru al Partidului Comunist Romîn. El participă activ la făurirea literaturii noi realist-socialiste în R. P. Romînă, devine redactor-şef al revistei „Falvak Népe" şi membru fondator al săptămînalului „Utunk".

Pasionat şi neobosit, el îşi pune toată forţa creatoare în slujba socialismului şi păcii. Îndeplinindu-şi cu cinste sarcinile el desfăşoară o bogată activitate publicistică şi obştească, contribuind la educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului socialist, la întărirea frăţiei dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale. Scriitor talentat, Asztalos zugrăveşte cu măiestrie procesul de transformare a patriei eliberate. Romanele sale „Szel fuvatlan nem indul" (Vîntul nu se stîrneşte din senin) şi „Fiatal szivvel" (Inimă tînără) cunoscute în ţară şi străinătate, au fost distinse cu Premiul de Stat.

Pentru activitatea sa literară şi obştească i se decernează ordine şi medalii ale R.P. Romîne. Oamenii muncii l-au ales în repetate rînduri deputat în Sfatul popular al regiunii Cluj. Membru în Comitetul Naţional pentru apărarea păcii din R.P.R. el a fost distins pentru activitatea sa cu diploma de onoare a Consiliului Mondial al Păcii. În 1957 i se încredinţează conducerea revistei în limba maghiară pentru copii „Napsugar" a C.C. al U.T.M.

În totul acestei activităţi intense şi multilaterale moartea i-a smuls condeiul din mînă. Pierderea timpurie a tovarăşului nostru iubit Asztalos István ne îndurerează profund. Pentru opera sa valoroasă, pentru principialitatea şi devotamentul său faţă de cauza clasei muncitoare, pentru umanismul său cald, îl păstrăm în amintirea noastră ca pe unul din cei mai de seamă scriitori din Republica Populară Romînă.

UNIUNEA SCRIITORILOR DIN R. P. ROMINA
COMITETUL CENTRAL AL U. T. M.
COMITETUL EXECUTIV AL SFATULUI POPULAR AL REGIUNII CLUJ

★ ★

Corpul neînsufleţit al defunctului este depus la Casa universitarilor din Cluj. Publicul are acces luni între orele 11 şi 15. Ceremonia de înhumare va avea loc în ziua de 7 martie 1960, ora 15.

INFORMAŢII

Simbătă la amiază a avut loc în sala „Nicolae Cristea" din Capitală vernisajul expoziţiei graficianului norvegian Edward Munch (1863—1944), organizată de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi Muzeul de artă al R.P. Romîne.

În expoziţie figurează aproape 100 de lucrări de grafică, ramură a artei plastice, căreia Edward Munch i s-a dedicat în mod special.

★

Cu prilejul apropiatei deschideri a liniei aeriene de pasageri Bucureşti-Paris, care va fi deservită de Întreprinderea T.A.R.O.M., reprezentantul Companiei naţionale franceze de transport aerian Air France — dl. Jean-Marie Angros a oferit simbătă după-amiază, în saloanele restaurantului Ambasador, un cocktail.

★

La Piteşti s-a dezvelit simbătă un monument închinat răscoalei ţărăneşti din 1907. Pe monument sînt înscrise cuvintele: „În memoria ţăranilor răsculaţi în 1907 împotriva regimului burghezo-moşieresc, pentru pămînt şi libertate".

★

Simbătă seara, pe scena Teatrului Armatei din Bd. Magheru, s-a prezentat cea de-a 8-a premieră a stagiunii, piesa „Cyrano de Bergerac" de Edmond Rostand, în traducerea în versuri a poetului Mihai Codreanu.

(Agerpres)

CU PRILEJUL ZILEI INTERNAŢIONALE A FEMEII

Direcţia Reţelei Cinematografice a Difuzării Filmelor

prezintă la cinematografele

REPUBLICA şi ELENA PAVEL

PREMIERA

O producţie a studioului „Mosfilm"

cu

Irina Skobţeva
A. Gheorghievskaia
Boris Babocikin
G. Tokarlova
L. Baraşkov
E. Marţevici
O. Aroseva
B. Koroliova

Scenariul: V. Sevela
Regia: Boris Barnet
Imaginea: V. Masevici
Muzica: I. Biriukov

Filmul este cuplat cu documentarul sovietic „UN EMINENT LUPTĂTOR PENTRU PACE"

6 Martie 1945

(Urmare din pag. 1-a)

credere în Partidul Comunist, conducătorul încercat al maselor, ţărănimea muncitoare a pornit cu însuflţire la expropierea pe cale revoluţionară a moşierilor.

Clasele exploatatoare, în încercarea lor disperată de a împiedeca prăbuşirea regimului politic, au recurs la represiuni şi provocări fasciste care au culminat cu represiunile din 24 februarie, cînd din ordinul lui Rădescu s-a tras împotriva celor 500.000 locuitori ai Capitalei care demonstrau pentru un guvern democratic.

Zvîrcolirile forţelor reacţiunii s-au dovedit a fi însă zadarnice. Sub presiunea maselor, regele a fost silit să demită guvernul Rădescu şi să admită formarea, la 6 Martie 1945, a unui guvern de largă concentrare democratică în care reprezentanţii clasei muncitoare condusă de P.C.R. aveau rolul preponderent. Guvernul acesta a fost prezidat de un strălucit fiu al poporului nostru, doctorul Petru Groza, care prin activitatea lui se găsea în primele rînduri ale forţelor patriotice democratice ce luptau sub conducerea partidului comunist pentru dezvoltarea Romîniei pe calea progresului social.

6 Martie 1945 a marcat un moment important în lupta eroică dusă de poporul nostru muncitor, sub conducerea partidului, pentru cucerirea întregii puteri politice.

La 6 Martie masele populare — adevăratele făuritoare ale istoriei — au hotărît soarta bătăliei pentru putere, obţinînd o mare victorie în procesul revoluţionar de făurire a unui regim de democraţie-populară.

În lupta pentru cucerirea marii victorii de la 6 Martie 1945, tineretul a adus o contribuţie însemnată. Dornic de libertate şi o viaţă mai bună, tineretul muncitor mobilizat de U.T.C. s-a încadrat în lupta dusă de întregul popor, sub conducerea partidului comunist pentru un guvern democratic. Tineretul a luat parte activă la alungarea primarilor şi prefecţilor fascişti, la înlăturarea directorilor reacţionari din întreprinderi, la sprijinirea ţărănimii în înfăptuirea reformei agrare, la manifestaţiile pentru guvernul democratic care au avut loc în Capitală şi în celelalte centre din ţară.

După 6 Martie 1945 partidul şi guvernul democrat au mobilizat poporul la înfăptuirea unui vast program de transformări democratice, de dezvoltare economică a ţării, de îmbunătăţire a condiţiilor de trai ale maselor muncitoare.

Printre primele măsuri ale guvernului democrat a fost legiferarea reformei agrare la 23 martie 1945, prin care pămîntul moşieresc trecea în proprietatea ţăranilor muncitori fără pămînt şi cu pămînt puţin, moşierimea fiind lichidată ca clasă. Astfel a fost înlăturată din viaţa economică şi politică a ţării una din forţele cele mai reacţionare, un stîlp al regimului burghezo-moşieresc. Aceasta a slăbit considerabil şi burghezia consolidînd şi mai mult alianţa dintre muncitori şi ţăranii muncitori, baza regimului democrat-popular.

Partidul şi guvernul democrat au luat de asemenea măsuri pentru democratizarea aparatului de stat, continuînd consecvent opera începută pe cale revoluţionară încă înainte de 6 martie de către masele populare. Elementele reacţionare din aparatul administrativ central şi local din poliţie, jandarmerie, judecătorii, armată etc. au fost înlăturate treptat şi înlocuite cu elemente democrate.

Lupta împotriva rămăşiţelor fasciste din interior şi în general lupta pentru democratizarea ţării s-a împletit cu contribuţia şi participarea activă a poporului nostru la zdrobirea hitlerismului. Armata romînă care s-a încadrat în planul strategic al armatei sovietice a luptat cu vitejie pe frontul antihitlerist, contribuind din plin, alături de ostaşii sovietici, la înfrîngerea definitivă a armatelor hitleriste.

Partidul şi guvernul democrat şi-au concentrat totodată activitatea spre lichidarea grelei situaţii din domeniul economic, pentru refacerea industriei şi a transporturilor, pentru curmarea speculei şi inflaţiei, pentru lichidarea cursei dintre preţuri şi salarii.

În acea perioadă grea, cînd rănile pricinuite de hoardele hitleriste mai sîngerau încă pe trupul ţării, poporul sovietic ne-a venit în ajutor, ne-a acordat un sprijin frăţesc, internaţionalist. Pe baza acordurilor economice romino-sovietice încheiate la 8 mai şi 11 septembrie 1945, U.R.S.S. a livrat Romîniei importante cantităţi de bumbac, lînă, fontă, oţel, materiale tehnice şi altele care au contribuit la înviorarea treptată a producţiei. Grîul, porumbul şi celelalte produse agroalimentare furnizate de Uniunea Sovietică au ajutat poporul nostru să înfrîngă greutăţi uriaşe pricinuite de secetă din acei ani.

Datorită ajutorului politic şi diplomatic al U.R.S.S., datorită sprijinirii unanime de către întregul popor muncitor a politicii partidului, noi am putut respinge manevrele întreprinse de imperialişti de a răpi ţării noastre independenţa şi suveranitatea, ne-am păstrat cuceririle revoluţionare.

Poporul nostru nutreşte o recunoştinţă fierbinte faţă de marele popor sovietic care l-a ajutat să se elibereze, să-şi ia soarta în propriile sale mîini şi să-şi clădească în libertate o viaţă nouă, luminoasă. Ca urmare a succeselor obţinute de oamenii muncii sub conducerea Partidului Comunist, raportul forţelor de clasă în ţara noastră se schimbase în favoarea clasei muncitoare şi a aliaţilor ei. Aceasta a permis eliminarea din guvern a ultimilor reprezentanţi ai burgheziei, înlăturarea monarhiei şi proclamarea la 30 Decembrie 1947 a Republicii Populare Romîne.

Clasa muncitoare în alianţă cu ţărănimea muncitoare a luat în mîinile sale întreaga putere politică. Aceasta a făcut posibilă trecerea la construirea societăţii socialiste.

În timpul istoriceşte scurt care a trecut de la 6 Martie 1945, poporul nostru a verificat în practică înţelepciunea drumului pe care l-a călăuzit şi-l călăuzeşte partidul. Poporul muncitor a obţinut, sub conducerea partidului, succese hotărîtoare în construirea orînduirii socialiste. El a lichidat starea de cruntă înapoiere economică şi culturală moştenită de la regimul burghezo-moşieresc, a construit o puternică industrie socialistă şi a obţinut succese de mare însemnătate în transformarea socialistă a agriculturii. Ştiinţa, arta, cultura au cunoscut o mare înflorire, nivelul de trai al maselor populare a crescut simţitor. Toate acestea vădesc justeţea politicii partidului nostru de industrializare socialistă a ţării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele, de transformare socialistă a agriculturii, de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Partidul, regimul democrat-popular se îngrijesc cu deosebită grijă şi dragoste ca — alături de întregul popor — tineretul să aibă toate condiţiile dezvoltării aptitudinilor sale creatoare. Niciodată încă, entuziasmul, curajul, avîntul tineretului spre fapte mari nu şi-au găsit asemenea putinţă de afirmare ca în anii puterii populare.

În realizările noastre, în viaţa noastră nouă se vădeşte odată mai mult că adevărata democraţie este democraţia socialistă, puterea celor ce muncesc; numai puterea oamenilor muncii poate asigura poporului cele mai largi drepturi şi libertăţi democratice, cele mai minunate posibilităţi de a-şi făuri o viaţă îmbelşugată.

Sub conducerea partidului, oamenii muncii merg cu fermitate înainte pe drumul socialismului, muncind cu entuziasm pentru întărirea continuă a puterii populare, a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare — temelia regimului democrat-popular — pentru înflorirea patriei, pentru bunăstarea şi fericirea poporului. Se întăreşte zi de zi unitatea întregului popor în jurul clasei muncitoare şi al partidului ei, al guvernului Republicii noastre populare. Această unitate a poporului stă la baza tăriei de neînfrînt a statului democrat-popular — principalul instrument în opera de construire a socialismului şi de apărare a cuceririlor revoluţionare ale oamenilor muncii.

Ne mîndrim că sîntem cetăţenii unei ţări înaintate, cetăţenii R.P.R. — cea mai democratică formă de guvernare în istoria poporului nostru. În faptul că este creaţie proprie a poporului şi răspunde cerinţelor obiective ale legilor dezvoltării societăţii, în faptul că are drept forţă conducătoare clasa cea mai înaintată — clasa muncitoare — şi se sprijină pe alianţa de nezdruncinat a clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, în unitatea strînsă a oamenilor muncii fără deosebire de naţionalitate în jurul partidului şi guvernului, în aceasta stă izvorul forţei şi vitalităţii puterii populare. Niciodată ţara noastră n-a cunoscut o orînduire de stat atît de trainică prin dragostea şi sprijinul neprecupeţit al poporului.

Strîns unit în jurul încercatului său conducător, Partidul Muncitoresc Romîn, poporul nostru, concentrîndu-şi forţele pentru înfăptuirea politicii marxist-leniniste a partidului, de construire a socialismului în patria noastră, e hotărît să apere ca lumina ochilor şi să întărească necontenit regimul de democraţie populară, statul celor ce muncesc — înfruchiparea năzuinţelor sale cele mai scumpe.

În cadrul comunităţii frăţeşti, de nezdruncinat, a ţărilor socialiste în fruntea cărora se află marea Uniune Sovietică, poporul nostru sub conducerea partidului, păşeşte mereu înainte spre noi succese, luptînd cu însuflţire pentru victoria deplină a socialismului în patria noastră, pentru apărarea păcii în întreaga lume.

Alături de întregul popor, tineretul nostru îşi manifestă hotărîrea de a şi dărui toată energia sa creatoare cauzei socialismului, cauzei întăririi continue a patriei noastre, cauzei consolidării păcii.

De peste hotare

După vizita de bunăvoință în Indonezia, India, Birmania și Afganistan

Sosirea lui N. S. Hrușciov la Moscova

KABUL 5 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața de 5 martie președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, și persoanele care îl însoțesc — A. A. Gromiko, N. A. Mihailov, G. A. Jukov, S. A. Skacikov, T. U. Uldjabaev — au părăsit Afganistanul purtînd cu ei salutul frățesc al poporului afgan.

N. S. Hrușciov a fost condus de regele Afganistanului Muhammed Zahir Șah, mareșalul Șahali, primul locțiitor al primului ministru, Ali Muhammed, ministrul Afacerilor Externe, Muhammed Naim, președintele Consiliului Național al Afganistanului, Muhammed Nouruz, de membri ai guvernului Afganistanului, funcționari superiori din instituțiile de stat, precum și de alte persoane.

★

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 martie, ora 14 (ora Moscovei), N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., s-a înapoiat la Moscova pe bordul unui avion „Il-18". El a făcut o vizită de bunăvoință în Indonezia, India, Birmania și Afganistan, străbătînd pe bordul avionului 25.000 km.

Pe aeroportul Vnukovo se aflau sute de locuitori ai Moscovei. Nikita Hrușciov a fost întîmpinat de Averki Aristov, Leonid Brejnev, Ekaterina Furțeva, Nikolai Ignatov, Frol Kozlov, Otto Kuusinen, Anastas Mikoian, Nuritdin Muhitdinov, Nikolai Șvernik, Mihail Suslov, Kliment Voroșilov; Demian Korotcenko, Aleksei Kosighin, Dmitri Poleanski, Piotr Pospelov; de miniștri ai U.R.S.S., mareșali ai Uniunii Sovietice, precum și de diplomați străini. Impreună cu N. S. Hrușciov s-au înapoiat la Moscova persoanele care l-au însoțit în călătoria sa.

Ca de obicei, șeful guvernului sovietic este vioi și energic. Fața i-a fost bronzată de razele soarelui meridional. După întîlnirea călduroasă cu membrii familiei sale, N. S. Hrușciov a salutat prietenește pe conducătorii sovietici, pe moscoviți, pe diplomații străini.

De la aeroport, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a plecat spre Palatul sporturilor de la Lujniki, unde va avea loc un miting cu prilejul înapoierii sale din călătoria prin țările Asiei de sud-est.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov la mitingul oamenilor muncii din Moscova

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: In Palatul Sporturilor de la Lujniki a avut loc un miting al oamenilor muncii din Moscova cu prilejul înapoierii lui N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., din vizita de bunăvoință făcută în țările Asiei.

In sala sporturilor, cu o capacitate de 15.000 de locuri, s-au adunat muncitori de la întreprinderile și șantierele de construcții din Moscova, oameni de știință, oameni de cultură și artă, reprezentanți ai organizațiilor obștești, reprezentanți ai tineretului.

La miting au luat parte conducători ai Partidului comunist și ai guvernului sovietic.

Șeful guvernului sovietic a fost salutat de Vladimir Ustinov, prim-secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S., de muncitorul Leonid Sadikov, colhoznica Liubov Sisoeva, inginerul-constructor Vasili Liulcenko, constructorul Serghei Kulov și studenta Iulia Dipțeva.

Nikita Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a rostit o amplă cuvîntare în cadrul mitingului.

El a transmis oamenilor sovietici un salut cordial și cele mai bune urări din partea oamenilor de stat, a reprezentanților cercurilor largi ale opiniei publice din India, Birmania, Indonezia și Afganistan.

N. S. Hrușciov a spus că vizita în Indonezia, care a durat mai mult timp decît vizita făcută în celelalte țări din Asia, a fost deosebit de utilă și rodnică. El a arătat că în indepărtata Indonezie, ca și în alte țări din Orient, s-a subliniat cu o mare recunoștință rolul măreț al Uniunii Sovietice, al eroicului ei popor în lupta pentru libertatea și fericirea omenirii, în lupta pentru pace. Aceste sentimente de recunoștință fac o mare cinste poporului nostru.

In vremurile noastre, a spus N. S. Hrușciov, pînă și adepții cei mai obtuzi ai capitalismului recunosc că Țara Sovietelor înaintează cu pași gigantici ajungînd din urmă, iar într-o serie de ramuri întrecînd deja, cea mai dezvoltată țară din lumea capitalistă — Statele Unite ale Americii.

Referindu-se în continuare la raportul Comisiei senatului american publicat recent și intitulat „Politica externă a Statelor Unite față de U.R.S.S. și Europa răsăriteană", care recunoaște în mod fățiș remarcabilele succese ale Uniunii Sovietice, N. S. Hrușciov a arătat că succesele U.R.S.S. au provocat derută în rîndurile ideologilor și politicienilor lumii capitaliste.

N. S. Hrușciov a subliniat că eforturile imperialiștilor care încearcă să sperie popoarele cu primejdia comunismului, să împiedice dezvoltarea prieteniei și colaborării între tinerele state independente din Orient și țările socialiste, sînt zadarnice.

Popoarele din Orient, a spus șeful guvernului sovietic, văd din propria lor experiență că țările socialiste nu urmăresc nici un fel de țeluri egoiste, că ele sînt dispuse în mod efectiv să ajute și ajută toate țările care au pășit pe calea dezvoltării independente și a întăririi orînduirii lor naționale de stat.

Acum, cînd țelul principal al popoarelor din Orient în lupta pentru întărirea independenței constă în dezvoltarea economiei naționale și în primul rînd în crearea unei industrii naționale, lărgirea continuă a colaborării economice reciproc avantajoase și bazate pe egalitatea în drepturi între țările socialiste pe de o parte și țările Asiei, Africii și Americii Latine pe de altă parte, constituie una din condițiile hotărîtoare ale transformării țărilor coloniale înapoiate în trecut în state înaintate și dezvoltate din punct de vedere industrial.

N. S. Hrușciov a subliniat că oricît s-ar opune colonialiștii, monopolurile capitaliste acestui proces progresiv, ele nu vor reuși să întoarcă înapoi roata istoriei și să restabilească putredul sistem colonial.

In lupta lor împotriva colonialiștilor imperialiști, popoarele din Orient nu sînt singure. Ele știu că au prieteni credincioși și puternici — popoarele țărilor socialiste, forțele progresiste din lumea întreagă.

Referindu-se la vizita sa de 12 zile în Indonezia, șeful guvernului sovietic a declarat că întîlnirile prietenești, calde, care au avut loc în această țară s-au transformat într-o manifestare emoționantă a prieteniei indestructibile între popoarele Uniunii Sovietice și ale Republicii Indonezia.

Ne-au impresionat în primul rînd oamenii din Indonezia, a spus N. S. Hrușciov. El a calificat drept mîrșave născocirile răspîndite în trecut de colonialiști și slugile lor ca poporul Indoneziei și popoarele celorlalte țări coloniale sînt popoare înapoiate. In felul acesta colonialiștii încearcă să justifice misiunea lor civilizatoare.

Vorbind despre ajutorul acordat Indoneziei de Uniunea Sovietică în dezvoltarea economiei, șeful guvernului sovietic s-a referit în mod deosebit la noul acord de colaborare economică și tehnică dintre U.R.S.S. și Indonezia semnat în timpul vizitei sale. El a remarcat că ajutorul acordat de Uniunea Sovietică este mult apreciat de poporul indonezian și guvernul său. Prin acest ajutor se manifestă în mod strălucit principiul marxist-leninist al internaționalismului, aplicat în practică de poporul sovietic. **Ajutorul Uniunii Sovietice constituie un izvor de apă proaspătă, dătătoare de viață pe care o capătă popoarele care se eliberează de robia colonialistă.**

Popoarele Orientului spun acum ferm colonialiștilor că perioada dominației nerușinate a colonialismului este pe sfîrșite. Pășește noul și acest nou își croiește cu curaj drumul înainte.

N. S. Hrușciov a arătat că nu este departe ziua cînd reprezentanții lumii capitaliste vor fi și mai uimiți și impresionați. Acum, în sfîrșit, ei au început să-și dea seama de măreția noului ale cărui baze au fost puse de Revoluția din Octombrie sub conducerea lui Lenin. In prezent, peste un miliard de oameni din țările socialismului construiesc o viață nouă. S-au ridicat, s-au pus în mișcare popoarele Orientului și ele își afirmă drepturile. Rupînd lanțurile colonialismului ele își îndreaptă umerii puternici, dezvoltă aptitudinile și posibilitățile țărilor lor.

Istoria a condamnat colonialismul. Vremurile colonialismului, blestemate de omenire, rămîn de domeniul trecutului.

Subliniind că colonialiștii încearcă în fel și chip să-și prelungească dominația, N. S. Hrușciov a spus că tocmai de aceea popoarele, care s-au eliberat de sub jugul colonial, trebuie să fie vigilente. Chezășia victoriilor lor, rezidă în independența economică, care, la rîndul său, va întări și mai mult independența politică.

Șeful guvernului sovietic, a exprimat o satisfacție profundă pentru faptul că, în urma tratativelor cu președintele Sukarno și cu ceilalți oameni de stat indonezieni, a fost confirmată politica de neparticipare a Indoneziei la blocurile militare, politica de condamnare a colonialismului.

Ne este deosebit de plăcut să remarcăm, a declarat el, că în toate problemele internaționale principale, în lupta pentru pace, în lupta împotriva colonialismului, pozițiile noastre coincid.

Sîntem extrem de satisfăcuți de declarația președintelui Sukarno și a guvernului Indoneziei, că această țară sprijină propunerile guvernului sovietic cu privire la dezarmarea generală și totală.

In prezent se deschide o pagină nouă în relațiile sovieto-indoneziene. Aceste relații de prietenie și colaborare constituie o contribuție importantă la cauza consolidării păcii și traducerii în viață a principiilor coexistenței pașnice.

Vizitele pe care președintele Sukarno și ministrul prim al guvernului Indoneziei, Djuanda, urmează să le facă în U.R.S.S., vor contribui la întărirea continuă a relațiilor de prietenie dintre cele două țări.

Referindu-se la vizita sa în India, N.S. Hrușciov a declarat că este convins de faptul că îndelungatele convorbiri cu primul ministru, Nehru, au contribuit la realizarea unei mai bune înțelegeri reciproce și la o și mai puternică întărire a relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și India.

Șeful guvernului sovietic a subliniat că la Bhilai se simte în mod deosebit suflul puternic al noii Indii în construcție.

N. S. Hrușciov a remarcat totodată că nici un stat nu-și poate dezvolta cu succes economia fără industria grea, fără uzine mari, fabrici, combinate. Industria grea constituie forța unei țări, baza independenței ei. El a amintit că în India se vor construi o serie de noi întreprinderi la crearea cărora inginerii, tehnicienii și muncitorii sovietici vor participa în modul cel mai activ. Ca o completare la creditele acordate înainte, Uniunea Sovietică a acordat Indiei un nou credit de 1,5 miliarde ruble.

Convorbirile pe care le-am avut cu dl. Nehru la Calcutta au confirmat din nou că orientarea politicii externe a guvernului sovietic, lupta noastră pentru pace și prietenie între popoare găsesc în India înțelegerea cuvenită, în aceeași măsură în care noi privim cu respect politica de pace a Republicii India.

N. S. Hrușciov și-a exprimat satisfacția în legătură cu faptul că J. Nehru a acceptat să viziteze Uniunea Sovietică.

Cele două zile petrecute în Birmania, a spus în continuare vorbitorul, au adus, după părerea noastră, mult folos dezvoltării continue a relațiilor sovieto-birmane. El a calificat drept utile convorbirile pe care le-a avut cu U Win Maung, președintele Uniunii Birmane. Convorbirile cu generalul Ne Win, primul ministru al Birmaniei, ne-au produs de asemenea o foarte bună impresie.

Am părăsit Rangoonul cu un sentiment de sinceră satisfacție deoarece ne-am convins încă o dată că relațiile dintre Uniunea Sovietică și Birmania se află pe o cale bună. Sîntem de acord în principalele probleme ale luptei pentru pace, împotriva colonialismului. Țelurile noastre coincid.

N. S. Hrușciov a subliniat în continuare că în Afganistan au avut loc convorbiri extrem de utile pentru ambele părți cu regele Muhammed Zahir Șah, cu primul ministru Muhammed Daud și cu alți oameni de stat. Aceste convorbiri care s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă și cordialitate, vor contribui la întărirea continuă a prieteniei și colaborării între țările noastre, la consolidarea păcii în Orientul Apropiat și Mijlociu.

In timpul acestei vizite ca și cu prilejul întîlnirilor precedente cu regele și primul ministru al Afganistanului nu s-au ivit nici un fel de divergențe în aprecierea situației internaționale. Politica externă iubitoare de pace, a Uniunii Sovietice este împărtășită de guvernul regal al Afganistanului, tot așa cum Uniunea Sovietică înțelege și respectă politica Afganistanului de neutralitate și neparticipare la blocuri militare. Afganistanul poate să conteze întotdeauna pe sprijinul prietenesc al Uniunii Sovietice în lupta sa pentru unirea și întărirea forțelor naționale, pentru avîntul economiei și culturii.

Vorbind despre problema Paștunistanului, problemă care preocupă Afganistanul, N. S. Hrușciov a subliniat că Uniunea Sovietică consideră justă cererea Afganistanului de a se acorda poporului din Paștunistan posibilitatea de a-și exprima voința printr-un referendum, printr-un plebiscit în condiții de libertate și de a hotărî dacă dorește să rămînă între frontierele statului pakistanez, dacă dorește să întemeieze un stat nou, independent sau dacă dorește să se alipească Afganistanului.

Această cerere este pe deplin legitimă, ea corespunde principiilor Cartei O.N.U. In această problemă — a spus N. S. Hrușciov — sîntem de partea poporului din Paștunistan, de partea Afganistanului.

Uniunea Sovietică — a subliniat N. S. Hrușciov — ajutînd toate popoarele care s-au eliberat de sub robia colonială, face aceasta în mod dezinteresat, dorind sincer ca ele să lichideze înapoierea lor economică. Intărindu-se, aceste țări vor apăra și mai hotărît măreața cauză a păcii.

Șeful guvernului sovietic a declarat că vizita sa în India, Birmania, Indonezia și Afganistan a demonstrat odată mai mult prietenia tot mai puternică dintre popoarele Uniunii Sovietice și popoarele Orientului pe bazele coexistenței pașnice, hotărîrea comună de a lupta pentru slăbirea continuă a încordării internaționale, pentru consolidarea păcii.

Ne așteaptă tratative serioase și importante mai întîi cu conducătorii de stat ai Franței, cu președintele de Gaulle, iar ceva mai tîrziu — cu conducătorii de stat ai S.U.A., Angliei și Franței, a spus N. S. Hrușciov.

El a subliniat că Uniunea Sovietică vine la aceste tratative pe deplin hotărîtă, de a căuta, împreună cu celelalte state, căile spre o slăbire continuă a încordării internaționale, spre o reglementare pașnică a problemelor litigioase. In ce ne privește, a adăugat N. S. Hrușciov, am făcut și facem tot ce este necesar pentru a crea o atmosferă favorabilă tratativelor care urmează să aibă loc. Vrem să asigurăm succesul viitoarelor întîlniri. Și dacă partenerii noștri occidentali vin la tratative cu aceleași intenții, putem spera într-un succes al întîlnirii șefilor de guverne. Problema care se pune acum este ca nici un stat să nu complice situația prin anumite acțiuni. Noi sperăm și așteptăm ca puterile occidentale, dacă doresc în mod sincer asigurarea succesului, să nu creeze noi greutăți și să-și aducă aportul la cauza obținerii unor rezultate pozitive la apropiatele întîlniri.

Tabără internațională de pionieri în R. P. Bulgaria

In satul Kranevo, situat la șase km. de Zlatnite Peasîți (nisipurile de aur) pe litoralul bulgar al Mării Negre se construiește o tabără internațională de pionieri.

Tabăra va dispune de aproximativ 30 de clădiri ocupînd 50 ha. de suprafață locativă, în care vor putea fi adăpostite serii de cîte 1.200 copii. Aici vor funcționa o casă de cultură, un teatru de vară, un spital cu policlinică și staționar, un stadion, o plajă, un mare parc, bine amenajat, cu un lac și fîntîni arteziene etc.

Lupta studenților de culoare din S.U.A. împotriva discriminărilor rasiale

Agenția United Press International anunță că studenții negri din Montgomery, capitala Statului Alabama, au organizat la 4 martie un mare miting în vederea lărgirii campaniei antisegregaționiste, care a fost inițiată la începutul lunii trecute. La 2 martie, studenții de culoare din acest oraș au ținut un miting, la care au participat peste 1.000 de studenți. Cu această ocazie ei au hotărît să nu se prezinte la cursuri și să boicoteze sesiunea de examene de iarnă pînă cînd conducerea institutului nu va suspenda hotărîrea de eliminare a celor 9 studenți, care au participat la manifestațiile antisegregaționiste ce au fost organizate în restaurante, biblioteci și școli.

Aceeași agenție relatează că cei 145 de tineri negri, care au fost condamnați recent la amenzi pentru motivul că au participat la demonstrațiile antirasiale, au luat hotărîrea de a se duce la închisoare în semn demonstrativ și să nu plătească amenzile.

Ca urmare a intensificării luptei studenților de culoare din S.U.A. împotriva discriminărilor rasiale poliția americană a intervenit operînd arestări. In fotografie: Cîțiva studenți de culoare arestați.

Germania Occidentală încalcă actul de capitulare necondiționată a Germaniei

— Notele guvernului Uniunii Sovietice adresate guvernelor R.F.G., Angliei, S.U.A. și Franței —

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, guvernul sovietic a remis la 4 martie, prin ambasadorul R.F.G. la Moscova, Hans Kroll, o notă guvernului R.F. Germane. In notă se atrage atenția guvernului Republicii Federale Germane asupra urmărilor extrem de grave ale acțiunilor întreprinse de acesta, privind crearea unor baze ale Bundeswehrului pe teritorii străine și stabilirea unei colaborări militare cu Spania franchistă.

Germania Occidentală, intrînd în cîrdășie militară cu regimul Franco, se spune în notă, încalcă în mod grosolan actul de capitulare necondiționată a Germaniei, precum și acordurile aliaților cu privire la Germania, cărora trebuie să li se supună orice guvern german, prin urmare și guvernul R.F.G.

In prezent, se subliniază în notă, R.F.G. își înzestrează armata cu arme rachetă care pot transporta încărcături nucleare, își instruiește cadrele militare în folosirea armei nucleare. Caracterul acordului care se pregătește între R.F.G. și Spania franchistă demonstrează că înarmarea Germaniei occidentale a intrat într-o fază în care cadrul N.A.T.O. și Uniunii Europei Occidentale devine strîmt pentru ea și că guvernul federal caută să încalce chiar și articolele echivoce cu privire la controlul asupra înarmării R.F.G., enunțate de acordurile de la Paris.

In notă se subliniază că uneltirile spaniolo-vestgermane au în mod vădit scopul de a stîrni dezbinări între participanții la tratativele dintre Est și Vest, de a submina activitatea Comitetului celor 10 țări pentru dezarmare și de a îngreuna lucrările Conferinței la nivel înalt. Tratativele dintre guvernul R.F.G. și Spania franchistă demonstrează încă o dată că guvernul federal nu dorește de fapt însănătoșirea situației în Europa.

★

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 martie Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis ambasadei Marii Britanii din Moscova o notă a guvernului sovietic adresată guvernului Marii Britanii în legătură cu tratativele militare dintre R.F.G. și Spania.

Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste are onoarea să aducă la cunoștința ambasadei Marii Britanii — se spune în notă — că la 4 martie 1960 guvernul sovietic a adresat guvernului Republicii Federale Germane o notă în legătură cu planurile de creare a unor baze militare ale Bundeswehrului pe teritoriul Spaniei. Guvernul sovietic consideră că intenția guvernului R.F.G. de a stabili o colaborare militară cu regimul Franco complică în mod grav situația în Europa și contravine destinderii încordării, care s-a făcut simțită și în favoarea căreia se pronunță guvernele U.R.S.S. și Marii Britanii.

In aceeași zi Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis note cu conținut similar ambasadelor S.U.A. și Franței din Moscova.

Vizita ministrului Comerțului al R. P. Romîne în R.A.U.

CAIRO 5 (Agerpres). — La 29 februarie, ministrul Comerțului al R.P. Romîne, Gogu Rădulescu, a făcut o vizită în regiunea Assuan la barajul și hidrocentrala construite deja în această regiune, precum și la șantierul marelui baraj ale cărui lucrări se execută cu ajutorul U.R.S.S.

Tov. Gogu Rădulescu a vizitat de asemenea monumentele istorice de la Luxor și instituții culturale în orașul Cairo.

La 3 martie a avut loc o nouă convorbire între Gogu Rădulescu și Abdel Moneim Kaisuni, ministrul Economiei al R.A.U.

La 4 martie tovarășul Gogu Rădulescu a părăsit Cairo plecînd spre țară. El a exprimat ziariștilor prezenți la aeroport satisfacția de a fi luat contact cu o serie de conducători ai vieții economice din R.A.U. și de a fi discutat problemele dezvoltării relațiilor comerciale dintre cele două țări. Vorbind despre stadiul relațiilor economice dintre cele două țări, tovarășul Gogu Rădulescu a spus: „In ultimii trei ani volumul schimburilor comerciale a fost aproximativ de două ori mai mare decît în 1954. Cu toate acestea există încă posibilități nefolosite nu numai în domeniul schimburilor de mărfuri ci, în general, pe linia cooperării economice și mai ales în domeniul industrial. Pentru a pune în valoare aceste posibilități, sînt necesare eforturi reciproce, perseverente, animate de dorința de a lărgi relațiile economice".

Activitatea delegației R. P. Romîne la sesiunea Comitetului Executiv al Biroului internațional de educație

GENEVA 5 (Agerpres). — Intre 1 și 3 martie a avut loc la Geneva cea de-a 37-a reuniune a Comitetului executiv al Biroului Internațional de educație de pe lîngă U.N.E.S.C.O. La această sesiune, din partea R. P. Romîne a luat parte Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Invățămîntului și Culturii și vicepreședinte al Comitetului Executiv al Biroului internațional de educație. Luind cuvîntul în cadrul sesiunii, Ștefan Bălan a adus unele amendamente la propunerile de hotărîri privitoare la educația preșcolară și organizarea invățămîntului. Amendamentele au fost acceptate de Comitetul Executiv al Biroului internațional de educație.

Libertate lui Glezos și celorlalți patrioți greci!

Tribunalul Suprem al Greciei

Atena

Ziariștii din țara noastră, alături de întreaga opinie publică, sînt adînc îngrijorați de soarta lui Manolis Glezos, eminentul lor coleg, care de peste un an de zile se află deținut în închisoare.

Erou al luptei antifasciste și neînfricat apărător al libertăților și drepturilor poporului său, Manolis Glezos, împreună cu alți democrați greci, sînt victimele unei sentințe nedrepte.

Impotriva acestei sentințe — care urmează să fie revizuită la 12 martie a.c. — se ridică protestul tuturor oamenilor cinstiți din lume care iubesc pacea și urăsc fascismul. Ziariștii din țara noastră își unesc cu putere glasul lor la acest protest și cer să se pună capăt acestei flagrante injustiții. Ei își exprimă deplina solidaritate cu L. Kirkos, directorul ziarului „Avghi", arestat pentru „vina" de a fi publicat apelul lui Manolis Glezos prin care acesta cheamă oamenii de bună-credință să ceară anularea sentinței împotriva lui și a tovarășilor săi.

In numele libertăților cetățenești, al ideii de democrație, în numele dreptului de a-și iubi poporul, de a-l apăra, de a spune cu glas tare adevărul și de a apăra pacea, cerem anularea sentinței, înlăturarea nedreptății, eliberarea lui Manolis Glezos și a celorlalți ziariști democrați greci.

UNIUNEA ZIARIȘTILOR DIN R.P.R.

★

ATENA 5 (Agerpres). — In legătură cu judecarea, la 12 martie, în Areopag a cererii de recurs făcută de Manolis Glezos și ceilalți patrioți greci întemnițați, pe adresa tribunalului suprem din Grecia și a guvernului grec sosesc numeroase telegrame prin care se protestează împotriva prigoanei polițisto-judiciare la care sînt supuși Manolis Glezos și alți fruntași progresiști greci și se cere eliberarea lor.

Asemenea telegrame au fost trimise de Consiliul Central al Sindicatelor din U.R.S.S. în numele celor 53.000.000 de muncitori și funcționari, membri ai sindicatelor sovietice, de Uniunea Ziariștilor Sovietici, de Comitetul Sovietic pentru apărarea păcii, de Uniunea Ziariștilor Ungari, de Uniunea Ziariștilor Cehoslovaci, de Uniunea Ziariștilor din Coreea și de alte organizații obștești din numeroase țări.

★

ATENA. — La 5 martie la Tribunalul din Atena a început procesul intentat lui Manolis Glezos și L. Kirkos, directorul ziarului „Avghi".

Tribunalul a examinat cererea lui Glezos pentru amînarea procesului în conformitate cu legile grecești pentru ca acuzații să aibă timp suficient spre a-și pregăti apărarea. Cererea a fost respinsă. In seara aceleiași zile tribunalul a început judecarea procesului prin audierea martorilor acuzării.

Un exemplu de coexistență pașnică și de colaborare dezinteresată

— Comunicatul comun sovieto-afgan —

KABUL 5 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a anunțat, la 4 martie președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, N. S. Hrușciov, și primul ministru al Afganistanului, Muhammed Daud, au semnat comunicatul comun sovieto-afgan.

In comunicat se spune că în cursul întîlnirilor și convorbirilor care au avut loc, cele două părți și-au exprimat satisfacția profundă în legătură cu dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și Afganistan, la baza cărora stau principiile coexistenței pașnice, respectului reciproc și colaborării prietenești.

In comunicat se reafirmă atașamentul Afganistanului față de politica de neutralitate și de neparticipare la grupările militare, politică care reprezintă o contribuție importantă la cauza slăbirii încordării internaționale și care se bucură de respectul profund al Uniunii Sovietice.

Cele două părți au făcut un schimb de păreri cu privire la soarta poporului din Paștunistan și au căzut de acord că singura cale înțeleaptă spre destinderea încordării și asigurarea păcii în Orientul Mijlociu este aplicarea principiului autodeterminării, în baza Cartei O.N.U., pentru soluționarea acestei probleme.

Cele două părți consideră că toate divergențele dintre state pot fi rezolvate pe calea tratativelor pașnice, iar nu pe calea folosirii forței. Primul ministru al Afganistanului a declarat că vizita președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, în Statele Unite ale Americii constituie o acțiune foarte importantă pentru cauza destinderii încordării internaționale și realizarea unei înțelegeri reciproce între popoare. Cele două părți își exprimă speranța fermă că proiectata conferință a conducătorilor marilor puteri, apropiata vizită a președintelui S.U.A., Eisenhower, în Uniunea Sovietică și schimbul de păreri dintre conducătorii de stat ai celor două țări sînt acțiuni care contribuie la soluționarea problemelor litigioase și întărirea păcii.

Guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Afganistanului, se subliniază în comunicat, consideră că problema dezarmării generale și totale este problema cea mai arzătoare a contemporaneității, în a cărei rezolvare sînt interesate toate popoarele.

Primul ministru al Afganistanului sprijină propunerea privitoare la dezarmarea generală și totală, prezentată de președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, în cadrul Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Cele două părți au declarat că tratativele care au loc între statele interesate cu privire la interzicerea pe veci a experiențelor cu arma nucleară, sînt acțiuni necesare și utile, și și-au exprimat speranța că aceste tratative vor duce în cele din urmă la realizarea unui acord.

In comunicat se subliniază recunoștința Afganistanului pentru sprijinul economic acordat de Uniunea Sovietică și se spune că Uniunea Sovietică a avut și va avea și în viitor înțelegerea cuvenită pentru nevoile economice ale Afganistanului și îi va acorda sprijin în dezvoltarea și întărirea continuă a economiei sale.

In încheierea comunicatului se spune că în cursul întîlnirilor și convorbirilor care au avut loc la Kabul, N. S. Hrușciov a invitat pe regele Afganistanului, Muhammed Zahir Șah, și pe primul ministru, Muhammed Daud, să viziteze Uniunea Sovietică și că aceste invitații au fost primite cu recunoștință.

Semnarea acordului cultural sovieto-afgan

KABUL 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 martie a fost semnat un acord cultural între guvernele U.R.S.S. și Afganistanului.

Acordul prevede colaborarea între organizațiile și societățile științifice, literare și artistice din cele două țări, schimb de delegații în domeniul culturii, științei și sportului, schimb de colective artistice și organizarea de concerte, prezentarea de conferințe, organizarea de expoziții științifice și artistice, stimularea turismului, schimb reciproc de cărți și alte publicații, schimb de filme artistice, documentare și de știință popularizată, schimb de programe de radio etc.

Acordul este încheiat pe o durată de cinci ani.

Conducători de stat indonezieni invitați în U.R.S.S.

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova s-a anunțat oficial că la sfîrșitul lunii iunie a.c. primul ministru principal al Cabinetului de lucru al Republicii Indonezia, R. H. Djuanda, va vizita Uniunea Sovietică. In cursul vizitei sale în Indonezia președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, a reînnoit, în numele guvernului sovietic, invitația adresată lui Djuanda de a vizita Uniunea Sovietică.

N. S. Hrușciov i-a invitat de asemenea pe președintele parlamentului indonezian, Sartono, vicepreședintele Consiliului Consultativ Suprem, Ruslan Abdulgani, ministrul Afacerilor Externe, dr. Subandrio, și ministrul Securității Interne, Nasution, să viziteze Uniunea Sovietică în perioada în care le va conveni.

Conducătorii de stat ai Republicii Indonezia au primit cu recunoștință această invitație.

Opinia publică mondială protestează împotriva represiunilor franchiste

PARIS 5 (Agerpres). Asociația Internațională a Juriștilor Democrați a dat publicității o telegramă în care, referindu-se la arestările operate de poliția franchistă în rîndurile unor cetățeni spanioli repatriați în 1956 și 1957 din Uniunea Sovietică, cere autorităților de la Madrid „să-și respecte angajamentele asumate față de acești cetățeni și eliberarea „repatriaților deținuți ilegal în stare de arest". Telegrama este semnată de D. N. Pritt, președintele Asociației Internaționale a Juriștilor Democrați, și de Joe Nordmann, secretar general al asociației.

★

PRAGA 5 (Agerpres). — Intr-o declarație dată publicității secretariatul Federației Sindicale Mondiale își exprimă protestul față de noul val de arestări dezlănțuit de poliția franchistă împotriva muncitorilor și democraților spanioli și asigură pe toți cei loviți de aceste măsuri represive de sprijinul oamenilor muncii din lumea întreagă.

Viața unui fruntaș al P. C. din S. U. A. este în primejdie

NEW YORK 5 (Agerpres). — TASS transmite: Administrația închisorilor americane intenționează să-l mute pe Winston, unul din liderii Partidului Comunist din S.U.A., din spitalul din New York într-o îndepărtată închisoare federală din Missouri.

Aceste acțiuni, se spune într-o declarație a Partidului Comunist din S.U.A., înseamnă un adevărat asasinat. „Această hotărîre cruntă a fost adoptată pentru că Winston este negru și ea înseamnă o încurajare a atitudinii brutale față de negri, caracteristică în momentul de față statele din sud".

In declarație se spune de asemenea că administrația închisorilor intenționează să-și aducă la îndeplinire hotărîrea în ciuda scrisorii unui cunoscut medic din spital care a arătat guvernului Statelor Unite că viața lui Winston este în pericol, că el mai are încă temperatură, că nu vede și nu poate merge.

„Chemăm toate popoarele lumii să ceară președintelui și guvernului Statelor Unite să nu îngăduie această acțiune extrem de periculoasă".

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.